I

(Säädökset, jotka on julkaistava)

NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 428/2005,

annettu 10 päivänä maaliskuuta 2005,

lopullisen polkumyyntitullin käyttöönotosta Kiinan kansantasavallasta ja Saudi-Arabiasta peräisin olevien polyesterikatkokuitujen tuonnissa, lopullisen polkumyyntitullin käyttöönotosta Korean tasavallasta peräisin olevien polyesterikatkokuitujen tuonnissa annetun asetuksen (EY) N:o 2852/2000 muuttamisesta sekä vastaavaa Taiwanista peräisin olevaa tuontia koskevan polkumyynnin vastaisen menettelyn päättämisestä

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 22 päivänä joulukuuta 1995 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 384/96 ([1]), jäljempänä 'perusasetus', ja erityisesti sen 9 artiklan ja 11 artiklan 3 kohdan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen, jonka se on tehnyt neuvoa-antavaa komiteaa kuultuaan,

sekä katsoo seuraavaa:

A. **MENETTELY**

1. VOIMASSA OLEVAT TOIMENPITEET

(1) Neuvosto otti heinäkuussa 1999 asetuksella (EY) N:o 1728/1999 ([2]) käyttöön lopulliset polkumyyntitullit Taiwanista peräisin olevien polyesterikatkokuitujen tuonnissa.

(2) Neuvosto otti joulukuussa 2000 asetuksella (EY) N:o 2852/2000 ([3]) käyttöön lopulliset polkumyyntitullit muun muassa Korean tasavallasta peräisin olevien polyesterikatkokuitujen tuonnissa.

(3) Edellä mainittujen tutkimusten kohteena olleille Korean tasavallassa ja Taiwanissa toimiville vientiä harjoittaville tuottajille vahvistetut lopulliset polkumyyntitullit prosentteina CIF-arvosta rajalla olivat seuraavat:

Taiwan

— Far Eastern Textile Ltd.	6,8 %
— Nan Ya Plastics Corporation	5,9 %
— Shingkong Synthetic Fibres Co.	13,0 %
— Kaikki muut yritykset	13,0 %

Korean tasavalta

— Daehan Synthetic Fibre Co. Ltd.	0 %
— Huvis Corporation	4,8 %
— SK Global Co. Ltd.	4,8 %
— Sung Lim Co. Ltd.	0 %
— Kaikki muut yritykset	20,2 %

2. NYKYISET TUTKIMUKSET

(4) Komissio ilmoitti *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* 19 päivänä joulukuuta 2003 julkaistulla ilmoituksella ([4]), jäljempänä 'menettelyn aloittamista koskeva ilmoitus', polkumyynnin vastaisen menettelyn aloittamisesta Kiinan kansantasavallasta, jäljempänä 'Kiina', ja Saudi-Arabiasta peräisin olevien polyesterikatkokuitujen tuonnissa yhteisöön.

(5) Samana päivänä komissio ilmoitti perusasetuksen 11 artiklan 3 kohdan nojalla *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* julkaistulla ilmoituksella ([5]) asetuksilla (EY) N:o 1728/1999 ja (EY) N:o 2852/2000 käyttöön otettuja Taiwanista ja Korean tasavallasta peräisin olevien polyesterikatkokuitujen tuontiin sovellettavia lopullisia polkumyynnin vastaisia toimenpiteitä koskevan välivaiheen tarkastelun vireillepanosta.

(6) Polkumyyntitutkimukset pantiin vireille valituksen ja pyynnön perusteella, jotka oli esittänyt 10 päivänä marraskuuta 2003 kansainvälinen raion- ja synteettikuitukomitea CIRFS (*Comité International de la Rayonne et des Fibres Synthétiques*), jäljempänä 'valituksen tekijä', huomattavaa osaa eli tässä tapauksessa yli 40 prosenttia yhteisön koko polyesterikatkokuitujen tuotannosta edustavien tuottajien puolesta. Valituksessa esitetty näyttö mainitun tuotteen polkumyynnistä ja siitä aiheutuneesta merkittävästä vahingosta katsottiin riittäväksi perusteeksi menettelyjen aloittamiselle.

([1]) EYVL L 56, 6.3.1996, s. 1, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 461/2004 (EUVL L 77, 13.3.2004, s. 12).
([2]) EYVL L 204, 4.8.1999, s. 3.
([3]) EYVL L 332, 28.12.2000, s. 17.
([4]) EUVL C 309, 19.12.2003, s. 6.
([5]) EUVL C 309, 19.12.2003, s. 2.

3. MUITA MAITA KOSKEVAT TUTKIMUKSET JA VOIMASSA OLEVAT TOIMENPITEET

(7) Parhaillaan on voimassa lopullisia polkumyynnin vastaisia toimenpiteitä, joita sovelletaan seuraavista maista peräisin olevien polyesterikatkokuitujen tuonnissa: i) Australia, Indonesia ja Thaimaa, toimenpiteet otettu käyttöön asetuksella (EY) N:o 1522/2000 ([6]), ii) Intia, toimenpiteet otettu käyttöön asetuksella (EY) N:o 2852/2000, sekä iii) Valko-Venäjä, toimenpiteet otettu käyttöön asetuksella (EY) N:o 1799/2002 ([7]).

4. MENETTELYN OSAPUOLET

(8) Komissio ilmoitti menettelyn aloittamisesta virallisesti tiedossa olleille Kiinassa, Saudi-Arabiassa, Koreassa ja Taiwanissa toimiville vientiä harjoittaville tuottajille, tuojille/kauppiaille ja niiden järjestöille, tavarantoimittajille ja käyttäjille, joita asian tiedettiin koskevan, asianomaisten viejämaiden edustajille sekä valituksen tekijälle ja muille tiedossa olleille yhteisön tuottajille. Asianomaisille osapuolille annettiin tilaisuus esittää kantansa kirjallisesti ja pyytää saada tulla kuulluiksi menettelyn aloittamista koskevissa ilmoituksissa asetetussa määräajassa.

(9) Koska valituksessa ja pyynnössä mainittiin suuri määrä kiinalaisia, taiwanilaisia ja korealaisia vientiä harjoittavia tuottajia, ja yhteisössä on lukuisia tarkasteltavana olevan tuotteen tuojia, molemmissa menettelyn aloittamista koskevissa ilmoituksissa kaavailtiin, että polkumyynnin ja vahingon määrittämisessä käytettäisiin perusasetuksen 17 artiklan mukaisesti otantaa.

(10) Jotta komissio voisi päättää otannan tarpeellisuudesta ja pystyisi tarvittaessa valitsemaan otoksen, kaikkia 9 kappaleessa mainittuja vientiä harjoittavia tuottajia sekä yhteisön tuojia pyydettiin ilmoittautumaan komissiolle ja toimittamaan menettelyn aloittamista koskevien ilmoitusten mukaisesti perustiedot tarkasteltavana olevaan tuotteeseen liittyvästä toiminnastaan 1 päivän tammikuuta 2003 ja 30 päivän marraskuuta 2003 väliseltä ajalta, jäljempänä 'otosaika'.

(11) Kiinalaisten vientiä harjoittavien tuottajien toimittamien tietojen tutkimisen ja otantaa varten esitettyihin kysymyksiin saatujen vastausten vähäisen määrän perusteella päätettiin, ettei kiinalaisten vientiä harjoittavien tuottajien yhteydessä ollut tarpeen käyttää otantaa.

(12) Korean osalta otantaa varten esitettyihin kysymyksiin saatiin vastaukset yhdeksältä vientiä harjoittavalta tuottajalta. Otokseen valittiin vientimäärien perusteella kolme suurinta vientiä harjoittavaa tuottajaa. Yksi valituista yrityksistä peruutti kuitenkin jälkeenpäin osallistumisensa yhteistyöhön, ja se korvattiin yrityksellä, jonka vientimäärä oli neljänneksi suurin. Lopullinen otos edusti yli 80 prosenttia otosaikana tapahtuneeksi ilmoitetusta yhteisöön suuntautuneesta tarkasteltavana olevan tuotteen viennistä, ja siihen kuuluivat seuraavat yritykset:

— Huvis Corporation

— Sung Lim Co. Ltd.

— Saehan Industries Inc.

(13) Taiwanista otantaa varten esitettyihin kysymyksiin vastasi viisi yritystä, jotka ilmoittivat, paljonko ne olivat vieneet tarkasteltavana olevaa tuotetta yhteisöön otosaikana. Otokseen valittiin vientimäärien perusteella kolme suurinta yritystä. Jälkeenpäin kuitenkin ilmeni, että yksi valituista yrityksistä ei vienyt otosaikana tarkasteltavana olevaa tuotetta yhteisössä kulutettavaksi. Sen vuoksi se oli jätettävä otoksen ulkopuolelle. Neljänneksi suurin yritys, jota sen jälkeen pyydettiin vastaamaan kyselylomakkeeseen, osoittautui olevan samassa tilanteessa. Tutkimuksen tässä vaiheessa vielä jonkin muun yrityksen sisällyttäminen otokseen, jolloin kyselyvastausten toimittamisen määräaikaa olisi ollut siirrettävä, olisi estänyt tutkimuksen viemisen päätökseen ajallaan. Asianomaisten kahden yrityksen osuus otosaikana yhteisöön suuntautuneesta tarkasteltavana olevan tuotteen viennistä oli joka tapauksessa yli 95 prosenttia, mitä pidettiin edustavana. Otokseen kuuluivat näin ollen seuraavat yritykset:

— Far Eastern Textile Ltd.

— Nan Ya Plastics Corporation

(14) Tuotetta Euroopan yhteisöön tuovista yrityksistä valittiin otokseen asianomaisista maista peräisin olevan tuonnin perusteella aluksi viisi sellaista yritystä, jotka eivät olleet etuyhteydessä vientiä harjoittaviin tuottajiin. Jälkeenpäin katsottiin, että yksi valituista yrityksistä ei osallistunut yhteistyöhön, eikä sitä enää pidetty otokseen kuuluvana. Muiden neljän otokseen kuuluneen yrityksen osuus kaikesta tarkasteltavana olevasta tuonnista oli 14,6 prosenttia. Lopulliseen otokseen kuuluivat seuraavat yritykset:

— S.I.M.P., SpA, Italia

— Highams Group Ltd., Yhdistynyt kuningaskunta

— Tob Herman Industries, N.V., Belgia

— Marubeni Europe plc Hamburg Branch, Saksa

(15) Komissio lähetti lomakkeet markkinatalouskohtelun tai yksilöllisen kohtelun hakemista varten niille kiinalaisille vientiä harjoittaville tuottajille, joita asian tiedettiin koskevan. Viisi vientiä harjoittavaa tuottajaa ja kaksi niihin etuyhteydessä olevaa yritystä haki markkinatalouskohtelua tai yksilöllistä kohtelua siinä tapauksessa, että tutkimuksessa todettaisiin, etteivät vientiä harjoittavat tuottajat täytä markkinatalouskohtelun saamisen edellytyksiä.

([6]) EYVL L 175, 14.7.2000, s. 10.
([7]) EYVL L 274, 11.10.2002, s. 1.

(16) Komissio lähetti kyselylomakkeet kaikille osapuolille, joita asian tiedettiin koskevan, ja kaikille muille yrityksille, jotka olivat ilmoittautuneet tutkimusten aloittamista koskevissa ilmoituksissa asetetuissa määräajoissa. Vastaukset saatiin viideltä kiinalaiselta vientiä harjoittavalta tuottajalta, kahdelta saudiarabialaiselta vientiä harjoittavalta tuottajalta, kolmelta otokseen kuuluneelta korealaiselta vientiä harjoittavalta tuottajalta, kahdelta otokseen kuuluneelta taiwanilaiselta vientiä harjoittavalta tuottajalta, viideltä yhteisössä toimivalta saudiarabialaiseen viejään etuyhteydessä olevalta tuojalta, yhdeltä tarkasteltavana olevaa tuotetta Koreasta yhteisöön tuovalta tuojalta, kahdelta otokseen kuuluneelta etuyhteydettömältä tuojalta, kuudelta yhteisön tuotannonalaan kuuluvalta tuottajalta, kahdelta valitukseen osallistumattomalta tuottajalta, kahdelta raaka-aineen toimittajalta, kymmeneltä käyttäjältä ja yhdeltä vertailumaassa, Yhdysvalloissa, toimivalta tuottajalta.

(17) Komissio hankki ja tarkasti kaikki polkumyynnin, siitä aiheutuneen vahingon ja yhteisön edun määrittämistä varten tarpeellisina pitämänsä tiedot. Tarkastuskäyntejä tehtiin seuraavien yritysten toimitiloihin:

a) Yhteisön tuotannonalaan kuuluvat tuottajat

— Catalana de Polimers, S.A., Espanja

— Dupont Sabanci Polyester GmbH, Saksa

— Industrias Químicas Textiles, S.A., Espanja

— Tergal Fibres, S.A., Ranska

— Trevira GmbH, Saksa

— Wellman International Limited, Irlanti

b) Valituksen tekijöihin kuulumattomat tuottajat

— Freudenberg Politex, S.r.l., Italia

— Realplastic, S.r.l., Italia

c) Vientiä harjoittavat tuottajat Kiinan kansantasavallassa

— AnShun Pettechs Group:

— Hangzhou AnShun Pettechs Fibre Industry Co. Ltd.

— Deqing AnShun Pettechs Fibre Industry Co. Ltd.

— Kunshan AnShun Pettechs Fibre Industry Co. Ltd.

— Cixi Jiangnan Chemical Fiber Co. Ltd.

— Far Eastern Industries (Shanghai) Ltd.

— Jiangyin Changlong Chemical Fibre Co. Ltd.

— Xiake Color Spinning Co. Ltd.

d) Vientiä harjoittavat tuottajat Saudi-Arabiassa

— National Polyester Fibers Factory

— Saudi Basic Industries Corporation (Sabic) ja siihen etuyhteydessä oleva tuottaja Arabian Industrial Fibres Company (Ibn Rushd)

e) Vientiä harjoittavat tuottajat Korean tasavallassa

— Huvis Corporation, Soul

— Saehan Industries Inc., Soul

— Sung Lim Co. Ltd., Kumi-si

f) Vientiä harjoittavat tuottajat Taiwanissa

— Nan Ya Plastics Corporation, Taipei

— Far Eastern Textile Ltd., Taipei

g) Etuyhteydessä oleva tuoja

— Sabic Global Ltd., Alankomaat

h) Tarkasteltavana olevaa tuotetta Koreasta tuova tuoja

— Saehan Industries Deutschland (Eschborn, Saksa)

i) Etuyhteydettömät tuojat

— S.I.M.P. SpA, Italia

— Highams Group Ltd., Yhdistynyt kuningaskunta

— Tob Herman Industries, N.V., Belgia

— Marubeni Europe plc Hamburg Branch, Saksa

(18) Niille Kiinassa toimiville vientiä harjoittaville tuottajille, joille ei voitu myöntää markkinatalouskohtelua, oli tarpeen vahvistaa normaaliarvo vertailumaata eli Yhdysvaltoja koskevien tietojen perusteella, mistä syystä tässä tarkoituksessa tehtiin tarkastuskäynti seuraavan yrityksen toimitiloihin:

— Wellman Inc., Yhdysvallat

5. TUTKIMUSAJANJAKSO

(19) Polkumyyntiä ja vahinkoa koskeva tutkimus kattoi 1 päivän tammikuuta 2003 ja 31 päivän joulukuuta 2003 välisen ajan, jäljempänä 'tutkimusajanjakso'. Kehityssuuntausten tarkastelu vahingon määrityksen yhteydessä kattoi 1 päivän tammikuuta 2000 ja tutkimusajanjakson päättymisen välisen ajan, jäljempänä 'tarkastelujakso'.

6. TIETOJEN ILMOITTAMINEN

(20) Kaikille osapuolille ilmoitettiin niistä olennaisista tosiasioista ja huomioista, joiden perusteella aiottiin suositella, että

i) Kiinasta ja Saudi-Arabiasta peräisin olevien polyesterikatkokuitujen tuonnissa otetaan käyttöön lopulliset polkumyyntitullit,

ii) päätetään Taiwanista peräisin olevien polyesterikatkokuitujen tuonnin vastainen menettely,

iii) muutetaan lopullisten toimenpiteiden käyttöönotosta muun muassa Korean tasavallasta peräisin olevien polyesterikatkokuitujen tuonnissa annettu asetus (EY) N:o 2852/2000.

Perusasetuksen säännösten mukaisesti osapuolille asetettiin määräaika, jonka kuluessa ne voivat tehdä huomautuksia tämän ilmoituksen johdosta.

(21) Osapuolten suulliset ja kirjalliset huomautukset tutkittiin ja lopullisia päätelmiä muutettiin tarvittaessa.

B. **TARKASTELTAVANA OLEVA TUOTE JA SAMANKALTAINEN TUOTE**

1. TARKASTELTAVANA OLEVA TUOTE

(22) Tarkasteltavana olevan tuotteen määritelmä vastaa 1 ja 2 kappaleessa mainituissa tutkimuksissa käytettyä määritelmää.

(23) Tarkasteltavana oleva tuote on karstaamattomat, kampaamattomat tai muuten kehruuta varten käsittelemättömät polyesteriä olevat synteettikatkokuidut, jotka luokitellaan tällä hetkellä CN-koodiin 5503 20 00. Niistä käytetään yhteisesti nimitystä polyesterikatkokuidut.

(24) Tuotetta käytetään perusmateriaalina tekstiilituotteiden valmistuksen eri vaiheissa. Yhteisössä kulutettavat polyesterikatkokuidut käytetään joko kehruuseen eli tekstiilien tuotannossa käytettävän filamentin valmistukseen, jolloin niihin yhdistetään muita kuituja kuten puuvillaa tai villaa, tai kuitukangastarkoituksiin (nk. non-woven) esimerkiksi täyteaineena eli tiettyjen tekstiilituotteiden kuten tyynyjen, auton istuinten ja takkien pehmusteina tai toppauksina.

(25) Tuotetta myydään eri lajeina, jotka voidaan erottaa toisistaan erilaisten ominaisuuksien perusteella (esimerkiksi paino, vetolujuus, kiilto ja silikonikäsittely), tai tuoteryhmäluokittelun perusteella (esimerkiksi pyöreät tai ontot kuidut tai kaksikomponenttikuidut) taikka jonkin erityisominaisuuden perusteella (esimerkiksi väri tai kolmiomaisuus). Tuotannon näkökulmasta voidaan erottaa toisistaan ensiöraaka-aineista valmistetut polyesterikatkokuidut sekä kierrätetystä polyesteristä valmistetut uusiopolyesterikatkokuidut. Lisäksi tuote voi kuulua alempaan laatuluokkaan tai olla ykköslaatua.

(26) Tutkimus osoitti, että kaikki johdanto-osan 23 kappaleessa määritellyn tarkasteltavana olevan tuotteen lajit ovat edellisessä kappaleessa määritellyistä eroista huolimatta fysikaalisilta ja kemiallisilta perusominaisuuksiltaan ja käyttötarkoituksiltaan samanlaisia. Tämän vuoksi tarkasteltavana olevan tuotteen kaikkia lajeja pidetään tässä polkumyynnin vastaisessa menettelyssä samana tuotteena.

2. SAMANKALTAINEN TUOTE

(27) Tarkasteltavana olevista viejämaista tuoduilla polyesterikatkokuiduilla sekä niiden kotimarkkinoilla myydyillä kuiduilla, vertailumaassa (Yhdysvallat) tuotetuilla ja sen kotimarkkinoilla myydyillä kuiduilla sekä yhteisön tuotannonalan valmistamilla ja sen yhteisössä myymillä kuiduilla todettiin olevan samat fysikaaliset ja kemialliset perusominaisuudet ja samat käyttötarkoitukset. Tämän vuoksi kyseisten tuotteiden katsotaan olevan perusasetuksen 1 artiklan 4 kohdassa tarkoitettuja samankaltaisia tuotteita.

C. **POLKUMYYNTI**

1. YLEISET MENETELMÄT

(28) Jäljempänä kuvattuja yleisiä menetelmiä on sovellettu kaikkiin Korean tasavallassa, Taiwanissa ja Saudi-Arabiassa toimiviin ja mahdollisuuksien mukaan Kiinassa toimiviin vientiä harjoittaviin tuottajiin. Siten tuonnempana esitettävissä asianomaisiin maihin liittyvää polkumyyntiä koskevissa päätelmissä kuvataan ainoastaan kulloinkin kyseessä olevaan viejämaahan liittyviä seikkoja.

2. NORMAALIARVO

(29) Perusasetuksen 2 artiklan 2 kohdan mukaisesti selvitettiin ensin, oliko kunkin yhteistyössä toimivan vientiä harjoittavan tuottajan polyesterikatkokuitujen kotimarkkinamyynti edustavaa, eli oliko kotimarkkinamyynnin kokonaismäärä vähintään 5 prosenttia kyseisen tuottajan yhteisöön viemästä kokonaismäärästä.

(30) Tämän jälkeen komissio yksilöi ne kotimarkkinoilla myydyt polyesterikatkokuitulajit, jotka ovat samanlaisia kuin yhteisöön vietäviksi myydyt lajit tai suoraan niihin verrattavissa. Kuten 27 kappaleessa todetaan, komissio katsoi tuotelajeittain tehdyssä tarkastelussa, että sekä kotimarkkinoilla että vientiin myydyt ja alkuperän, denierin, koostumuksen, läpimitan, kiillon, värin ja käyttötarkoituksensa puolesta samanlaiset tuotelajit olivat suoraan vertailtavissa keskenään.

(31) Kunkin vientiä harjoittavien tuottajien kotimarkkinoillaan myymän ja yhteisöön vietäväksi myydyn polyesterikatkokuitulajin kanssa suoraan vertailukelpoiseksi todetun tuotelajin osalta tutkittiin, oliko kotimarkkinamyynti ollut perusasetuksen 2 artiklan 2 kohdan soveltamiseksi riittävän edustavaa. Polyesterikatkokuitulajin kotimarkkinamyyntiä pidettiin edustavana, jos kyseisen lajin koko kotimarkkinamyynnin määrä oli tutkimusajanjakson aikana vähintään 5 prosenttia siihen verrattavissa olevan yhteisöön viedyn polyesterikatkokuitulajin koko myyntimäärästä.

(32) Tämän jälkeen komissio tutki, voitiinko kunkin edustavassa määrin myydyn polyesterikatkokuitulajin kotimarkkinamyynnin katsoa tapahtuneen perusasetuksen 2 artiklan 4 kohdan mukaisesti tavanomaisessa kaupankäynnissä, määrittämällä, kuinka suuri osuus kyseisen polyesterikatkokuitulajin riippumattomille asiakkaille suuntautuneesta myynnistä oli ollut kannattavaa. Kun vähintään määritettyjä tuotantokustannuksia vastaavilla nettomyyntihinnoilla tapahtuneen polyesterikatkokuitulajin myynnin osuus oli yli 80 prosenttia sen kokonaismyyntimäärästä ja kun kyseisen tuotelajin painotettu keskihinta oli vähintään tuotantokustannusten tasoinen, normaaliarvon perustana käytettiin tosiasiallista kotimarkkinahintaa, joka laskettiin kotimarkkinamyynnin hintojen painotettuna keskiarvona kaikelle tuotelajin tutkimusajanjakson aikaiselle kotimarkkinamyynnille riippumatta siitä, oliko myynti ollut kannattavaa. Jos polyesterikatkokuitulajin kokonaismyyntimäärästä enintään 80 prosenttia oli kannattavaa tai jos kyseisen tuotelajin painotettu keskihinta oli tuotantokustannuksia alempi, normaaliarvon perustana käytettiin tosiasiallista kotimarkkinahintaa, joka laskettiin määrittämällä yksinomaan tuon kyseisen tuotelajin kannattavan myynnin painotettu keskiarvo edellyttäen, että kannattavan myynnin osuus tuotelajin kokonaismyyntimäärästä oli vähintään 10 prosenttia.

(33) Tapauksissa, joissa polyesterikatkokuitulajin kannattavan myynnin osuus kokonaismyyntimäärästä oli alle 10 prosenttia, kyseisen tuotelajin myyntimäärää pidettiin riittämättömänä sille, että kotimarkkinahinnan olisi voitu katsoa soveltuvan normaaliarvon määrittämisen perustaksi. Kun vientiä harjoittavan tuottajan myymän tietyn tuotelajin kotimarkkinahintoja ei voitu käyttää normaaliarvon määrittämiseen, oli sovellettava toista menetelmää.

(34) Selvitettiin myös, voitaisiinko normaaliarvo määrittää perusasetuksen 2 artiklan 1 kohdan mukaisesti muiden tuottajien kotimarkkinahintojen perusteella. Koska muiden tuottajien kotimarkkinahinnoista ei ollut käytettävissä luotettavia tietoja, käytettiin perusasetuksen 2 artiklan 3 kohdan mukaisesti laskennallista normaaliarvoa.

(35) Perusasetuksen 2 artiklan 3 kohdan mukaisesti normaaliarvon laskennan perustana olivat kunkin vientiä harjoittavan tuottajan omat valmistuskustannukset, joihin lisättiin kohtuullinen määrä myynti-, hallinto- ja yleiskustannuksia ja kohtuullinen voitto.

(36) Tämän vuoksi komissio tutki, voitiinko kullekin vientiä harjoittavalle tuottajalle kotimarkkinoilla aiheutuneita myynti-, hallinto- ja yleiskustannuksia sekä sen kotimarkkinoilla saamaa voittoa koskevia tietoja pitää luotettavina.

(37) Tosiasiallisia kotimarkkinoiden myynti-, hallinto- ja yleiskuluja pidettiin luotettavina, jos asianomaisen yrityksen kotimarkkinamyynnin määrää voitiin pitää perusasetuksen 2 artiklan 2 kohdan määritelmän mukaisesti edustavana. Kotimarkkinoiden voittomarginaali määritettiin tavanomaisessa kaupankäynnissä tapahtuneen kotimarkkinamyynnin perusteella.

(38) Kaikissa tapauksissa, joissa kyseiset edellytykset eivät täyttyneet, komissio tutki, voitiinko käyttää perusasetuksen 2 artiklan 6 kohdan a alakohdan mukaisesti alkuperämaan kotimarkkinoiden muita viejiä tai tuottajia koskevia tietoja. Jos luotettavia tietoja oli käytettävissä ainoastaan yhdestä vientiä harjoittavasta tuottajasta, perusasetuksen 2 artiklan 6 kohdan a alakohdan mukaista keskiarvoa ei kyetty määrittämään ja tällöin tutkittiin, täyttyivätkö perusasetuksen 2 artiklan 6 kohdan b alakohdan mukaiset edellytykset eli voitiinko kyseisen viejän tai tuottajan yhteydessä käyttää saman yleisen luokan tuotteiden tuotantoa ja myyntiä koskevia tietoja. Jos kyseisiä tietoja ei ollut käytettävissä tai jos vientiä harjoittava tuottaja ei niitä toimittanut, myynti-, hallinto- ja yleiskustannukset sekä voitto määritettiin perusasetuksen 2 artiklan 6 kohdan c alakohdan mukaisesti eli muuta hyväksyttävää menetelmää käyttäen.

3. VIENTIHINTA

(39) Kaikissa tapauksissa, joissa tarkasteltavana olevaa tuotetta vietiin yhteisössä oleville riippumattomille asiakkaille, vientihinta määritettiin perusasetuksen 2 artiklan 8 kohdan mukaisesti, toisin sanoen tosiasiallisesti maksettujen tai maksettavien vientihintojen perusteella.

(40) Jos vientimyynti tapahtui etuyhteydessä olevan tuojan kautta eikä sitä pidetty luotettavana, vientihinta muodostettiin perusasetuksen 2 artiklan 9 kohdan mukaisesti sen hinnan perusteella, jolla maahantuodut tuotteet jälleenmyytiin ensimmäisen kerran riippumattomalle ostajalle ja jota oli asianmukaisesti oikaistu kaikkien tuonnin ja jälleenmyynnin välillä ilmenneiden kustannusten sekä kohtuullisen määrän myynti-, hallinto- ja yleiskustannuksia ja kohtuullisen voiton huomioon ottamiseksi. Tältä osin käytettiin etuyhteydessä olevan tuojan omia myynti-, hallinto- ja yleiskustannuksia. Komission yksiköiden käytäntönä on määrittää voittomarginaali käytettävissä olevien yhteistyössä toimivilta etuyhteydettömiltä tuojilta saatujen tietojen perusteella.

(41) On paikallaan huomata, että tutkimuksessa ilmeni, että yhden etuyhteydettömän tuojan toiminnassa tarkasteltavana oleva tuote on vain sivuasia. Tämän vuoksi kyseisen tuojan voittomarginaalia ei otettu huomioon.

4. VERTAILU

(42) Vertailukelpoisten tuotelajien normaaliarvoa ja vientihintoja verrattiin noudettuna lähettäjältä -tasolla. Normaaliarvon ja vientihinnan tasapuolisen vertailun varmistamiseksi otettiin perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan mukaisesti oikaisujen muodossa asianmukaisesti huomioon hintoihin ja niiden vertailtavuuteen vaikuttavat eroavuudet. Oikaisuja tehtiin kaikissa tapauksissa, joissa niitä pidettiin kohtuullisina ja paikkansa pitävinä ja joissa niistä esitettiin todennettu näyttö.

5. TUTKITTUJEN YRITYSTEN POLKUMYYNTIMARGINAALI

(43) Jäljempänä 45 kappaleessa kuvattuja tapauksia lukuun ottamatta polkumyyntimarginaali määritettiin kullekin vientiä harjoittavalle tuottajalle tuotelajeittain perusasetuksen 2 artiklan 11 kohdan mukaisesti painotetun keskimääräisen normaaliarvon ja painotetun keskimääräisen vientihinnan välisen vertailun perusteella.

(44) Yhdessä tapauksessa oli selvitettävä, voitaisiinko käyttää menetelmää, jossa vertailu tehdään yksittäisten liiketoimien kesken, koska keskiarvojen vertailu ei antanut kuvaa harjoitetusta polkumyynnistä sen koko laajuudessa (ks. 133–135 kappale). Yksittäisten liiketoimien vertailu ei kuitenkaan ollut mahdollista, koska kotimarkkinoihin ja vientiin liittyvien liiketoimien määrät olivat merkittävästi erilaiset. Ei myöskään pystytty yksilöimään kotimarkkinoihin liittyviä liiketoimia, jotka olisivat tapahtuneet vientitapahtumien kanssa samanaikaisesti.

(45) Tapauksissa, joissa vientihintojen rakenne oli merkittävästi erilainen eri aikoina ja joissa 43 kappaleessa selostettu menetelmä ei kuvastanut harjoitettavaa polkumyyntiä sen koko laajuudessa, painotettua keskimääräistä normaaliarvoa verrattiin perusasetuksen 2 artiklan 11 kohdan mukaisesti kaikkien yksittäisten vientitapahtumien hintoihin.

(46) Niille vientiä harjoittaville tuottajille, jotka oli todettu etuyhteydessä oleviksi yrityksiksi, keskimääräinen polkumyyntimarginaali laskettiin komission etuyhteydessä oleviin vientiä harjoittaviin tuottajiin soveltaman vakiokäytännön mukaisesti.

6. JÄÄNNÖSPOLKUMYYNTIMARGINAALI

(47) Yhteistyöhön osallistumattomille yrityksille määritettiin nk. jäännöspolkumyyntimarginaali käytettävissä olevien tietojen perusteella perusasetuksen 18 artiklan mukaisesti.

(48) Jäännöspolkumyyntimarginaalin laskemista varten määritettiin ensin yhteistyössä toimimisen aste. Yhteistyössä toimimisen aste katsottiin korkeaksi, jos yhteistyössä toimivien vientiä harjoittavien tuottajien viennin määrä oli lähellä Eurostatin asianomaiselle maalle esittämiä lukuja eikä ollut syytä uskoa, että yksikään vientiä harjoittava tuottaja olisi kieltäytynyt yhteistyöstä. Tällaisessa tapauksessa päätettiin mahdollisten toimenpiteiden tehokkuuden varmistamiseksi vahvistaa jäännöspolkumyyntimarginaali samalle tasolle kuin sille yhteistyössä toimivalle yritykselle, jolla oli korkein polkumyyntimarginaali.

(49) Jos yhteistyössä toimimisen aste oli alhainen, jäännöspolkumyyntimarginaalin määrityksen perustana oli korkein yhteistyössä toimivalle tuottajalle määritetty edustavaa mallia koskeva polkumyyntimarginaali. Tämän menetelmän käyttöä pidettiin tarpeellisena, koska haluttiin välttää yhteistyöstä kieltäytymisen palkitseminen ja koska ei ollut viitteitä siitä, että jokin yhteistyöhön osallistumaton osapuoli olisi harjoittanut lievempää polkumyyntiä.

7. KIINAN KANSANTASAVALTA

7.1 **Markkinatalouskohtelu**

(50) Perusasetuksen 2 artiklan 1–6 kohdan mukaisesti normaaliarvo on määritettävä Kiinasta peräisin olevaa tuontia koskevissa polkumyyntitutkimuksissa niille tuottajille, joiden on todettu täyttävän 2 artiklan 7 kohdan c alakohdassa vahvistetut edellytykset.

(51) Kyseiset perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan c alakohdassa vahvistetut edellytykset, jotka markkinatalouskohtelua hakevien yritysten on täytettävä, ovat lyhyesti seuraavat:

1) liiketoimintaa ja kustannuksia koskevat päätökset tehdään markkinaolosuhteiden perusteella ja ilman valtion merkittävää puuttumista asiaan;

2) kirjanpito tarkastetaan riippumattomasti kansainvälisten kirjanpitonormien mukaisesti ja sitä sovelletaan kaikkeen toimintaan;

3) aiemmasta keskusjohtoisesta talousjärjestelmästä johtuvia merkittäviä vääristymiä ei ole;

4) konkurssi- ja omaisuuslainsäädäntö takaavat oikeusvarmuuden ja vakauden;

5) valuuttojen muuntaminen tapahtuu markkinahintaan.

(52) Viisi Kiinassa toimivaa vientiä harjoittavaa tuottajaa pyysi perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan b alakohdan nojalla markkinatalouskohtelua ja vastasi asianomaiseen vientiä harjoittaville tuottajille tarkoitettuun kyselylomakkeeseen. Komissio tarkisti kyseisten yritysten toimitiloissa kaikki ne markkinatalouskohtelua koskevissa pyynnöissä esitetyt tiedot, joita se piti tarpeellisina.

(53) Tutkimus osoitti, että ainoastaan yksi edellä mainituista viidestä yrityksestä täytti kaikki vaatimukset, mistä syystä sille myönnettiin markkinatalouskohtelu. Markkinatalouskohtelu myönnettiin seuraavalle Kiinassa toimivalle vientiä harjoittavalle tuottajalle:

— Far Eastern Industries (Shanghai) Ltd.

(54) Muut neljä pyyntöä oli hylättävä. Seuraavassa taulukossa esitetään yhteenvetona, kuinka ne neljä yritystä, joille ei myönnetty markkinatalouskohtelua, täyttivät perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan c alakohdassa säädetyt viisi edellytystä.

Yritys	Edellytykset				
	2 artiklan 7 kohdan c alakohdan 1 luetelmakohta	2 artiklan 7 kohdan c alakohdan 2 luetelmakohta	2 artiklan 7 kohdan c alakohdan 3 luetelmakohta	2 artiklan 7 kohdan c alakohdan 4 luetelmakohta	2 artiklan 7 kohdan c alakohdan 5 luetelmakohta
1	Ei täyty	Ei täyty	Ei täyty	Täyttyy	Täyttyy
2	Täyttyy	Ei täyty	Ei täyty	Täyttyy	Täyttyy
3	Ei täyty	Ei täyty	Ei täyty	Täyttyy	Täyttyy
4	Ei täyty	Ei täyty	Ei täyty	Täyttyy	Täyttyy

Lähde: Yhteistyössä toimineiden kiinalaisten viejien todennetut kyselyvastaukset.

(55) Asianomaisille yrityksille annettiin tilaisuus esittää huomautuksia edellä esitetyistä päätelmistä. Kaikki neljä yritystä, joille ei myönnetty markkinatalouskohtelua, vastustivat tehtyjä päätelmiä ja vaati markkinatalouskohtelun myöntämistä.

(56) Mitä tulee ensimmäiseen edellytykseen eli siihen, että liiketoimintaa ja kustannuksia koskevat päätökset tehdään markkinaolosuhteiden perusteella ja ilman valtion merkittävää puuttumista asiaan ja kustannukset määräytyvät markkina-arvojen mukaan, yksi yritys kiisti komission päätelmän, jonka mukaan se sai valtiontukea eivätkä kustannukset sen vuoksi määräytyneet kokonaan markkina-arvojen mukaan. Tässä tapauksessa yhteisomistuksessa oleva osakkeenomistaja kasvatti yritystä perustettaessa osaltaan sen varallisuutta eikä se saanut korvausta arvonlisäyksestä, jota syntyi yrityksen myydessä osakkuuksiaan. Yrityksen toimitiloihin tehdyssä tarkastuksessa saatiin näyttöä siitä, ettei valtion omistuksessa olevalle osakkaalle korvattu tällaista arvonlisäystä. Tämän taloudellisen edun johdosta yrityksen ei tarvinnut maksaa markkinahintaa varallisuudesta, jota tarvittiin tarkasteltavana olevan tuotteen tuotannossa. Tästä syystä katsottiin, ettei kustannuksiin ja tuotantopanoksiin liittyviä päätöksiä ollut tehty markkinasignaalien perusteella.

(57) Lisäksi yritys yritti kätkeä mahdollisen valtion puuttumisen. Tarkastettaessa näet yrityksen elinkeinoluvan kiinankielisen version käännöstä todettiin, että sen osakkaan toimialaa koskevat tiedot, erityisesti viittaus kaupungin omistuksessa olevan varallisuuden hallinnoimiseen ja varallisuuteen liittyvään toimintaan, oli selvästi jätetty ilmoittamatta. Tästä syystä oli pääteltävä, ettei kyseinen vientiä harjoittava tuottaja ollut toimittanut riittävästi tietoja siitä, että se toimii markkinatalousolosuhteissa. Perustelut, jotka asianomainen yritys esitti tietojen ilmoittamisen jälkeen, eivät voineet kumota tätä päätelmää, ja pyyntö oli hylättävä.

(58) Toisen edellytyksen, jonka mukaan yrityksillä on oltava yksi selkeä peruskirjanpito, joka tarkastetaan riippumattomasti kansainvälisten kirjanpitonormien mukaisesti, neljä yritystä katsoi täyttävänsä, koska niiden kirjanpito tarkastetaan riippumattomasti. Todettiin kuitenkin, ettei kolmen yrityksen tilintarkastuskertomuksissa mainittu useita toimitiloihin tehdyssä tarkastuksessa esille tulleita vakavia ongelmia (joihin kuuluu kansainvälisten peruskirjanpitosääntöjen noudattamatta jättäminen) eikä selitetty asianomaisen yrityksen tilinpäätösmenettelyissä tehtyjä muutoksia. Erään toisen yrityksen todettiin jättäneen ottamatta tileissään huomioon yrityksen tilintarkastajien antamat suositukset. Tästä syystä oli pääteltävä, ettei kyseisten neljän yrityksen kirjanpitoa tarkastettu kansainvälisten kirjanpitonormien mukaisesti kuten perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan c alakohdan toisessa luetelmakohdassa edellytetään, ja pyynnöt hylättiin.

(59) Kolmannen edellytyksen osalta kolme yritystä katsoi, ettei ollut merkittäviä vääristymiä, jotka olisivat johtuneet aiemmasta keskusjohtoisesta talousjärjestelmästä, eli siis toisin kuin komissio päätteli. Yhdessä tapauksessa tämä väite oli hylättävä, koska asianomaisen yrityksen todettiin saaneen korotonta valtion lainaa ja useita muita tukia. Tämä merkitsee, että oli merkittäviä vääristymiä, jotka johtuivat aiemmasta keskusjohtoisesta talousjärjestelmästä ja vaikuttivat tuotantokustannuksiin. Toisen yrityksen kohdalla ei voitu todeta vastaavuutta maksujen, jotka yrityksen olisi ollut maksettava maankäyttöoikeuksista, ja sen tosiasiassa maksamien maksujen välillä. Lisäksi yritys ei ollut tehnyt aineetonta omaisuutta koskevia poistoja kirjanpitonormien mukaisesti, mikä liittyy myös toiseen edellytykseen. Kolmas yritys väitti, että vaikka se ei kyennyt osoittamaan, että se oli maksanut pääomaosuutensa yhtiöjärjestyksen mukaisesti, tämä seikka ei liittynyt mahdolliseen aiemmasta keskusjohtoisesta talousjärjestelmästä johtuvaan merkittävään vääristymään, koska asiaan liittyvät korot olivat luonteeltaan yksityisiä. Tutkimus osoitti kuitenkin, ettei yrityksen pääomaosuuksien maksuun sovellettavien sääntöjen noudattamista valvottu. Tämän vuoksi pääteltiin, että yritykseen kohdistui aiemmasta keskusjohtoisesta talousjärjestelmästä johtuvia merkittäviä vääristymiä ja että sen kustannukset, etenkin varallisuutta koskeviin poistoihin liittyvät, olivat vääristyneet merkittävästi. Tästä syystä pääteltiin, etteivät asianomaiset yritykset täyttäneet perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan c alakohdan kolmannessa luetelmakohdassa vahvistettuja edellytyksiä, minkä vuoksi niiden pyynnöt oli hylättävä.

(60) Yksi yritys väitti, että komissio oli tehnyt yrityksen markkinatalouskohteluhakemusta koskevan päätöksen perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan c alakohdassa mainitun kolmen kuukauden jakson päätyttyä, minkä vuoksi päätös ei ollut pätevä.

(61) Tältä osin huomautetaan, että komissio hyväksyi useita kertoja määräajan lykkäyksen niille asianomaisille kiinalaisille vientiä harjoittaville tuottajille, myös edellä mainitulle yritykselle, joilla oli suuria vaikeuksia saada markkinatalouskohtelua koskevat hakulomakkeet täytettyä menettelyn aloittamista koskevassa ilmoituksessa asetetussa määräajassa.

(62) Lisäksi huomautetaan, että useimmat markkinatalouskohtelua koskevat pyynnöt olivat puutteellisia ja edellyttivät merkittäviä selvennyksiä ja lisätietoja, mikä viivästytti tutkimusta. Tiettyjen seikkojen, kuten yritysrakenteiden ja myyntikanavien monimutkaisuus sekä toimitiloihin tehdyissä tarkastuksissa esille tulleet yritysten tileihin liittyvät vakavat ongelmat pidensivät analyysiä eikä vastaanotettuja markkinatalouskohtelupyyntöjä koskevaa päätöstä ollut mahdollista tehdä kolmen kuukauden kuluessa menettelyn aloittamisesta.

(63) Tältä osin huomautetaan, ettei kyseisen määräajan noudattamatta jättäminen johda ilmeisiin oikeudellisiin seurauksiin, koska yrityksille annettiin yhtäläinen mahdollisuus huomautusten esittämiseen. Lisäksi huomautetaan, ettei edellä mainittu yritys tuonut esille kielteisiä vaikutuksia, jotka olisivat johtuneet markkinatalouskohtelua koskevan päätöksen tekemiseen tarvitusta pidemmästä ajasta. Yksikään asianomainen osapuoli ei väittänyt kärsineensä tällaista vahinkoa.

(64) Edellä esitetyn perusteella päätellään, että markkinatalouskohtelun saamista koskeva päätös voi olla pätevä, vaikka sen tekemiseen olisi kulunut enemmän kuin kolme kuukautta, minkä vuoksi asianomaisen yrityksen väite hylättiin.

(65) Neuvoa-antavaa komiteaa kuultiin ja asiasta ilmoitettiin niille osapuolille, joita se välittömästi koskee. Yhteisön tuotannonalalle annettiin mahdollisuus esittää huomautuksia, mutta markkinatalouskohtelua koskevien päätelmien suhteen ei esitetty huomautuksia.

7.2 **Yksilöllinen kohtelu**

(66) Perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan a alakohdan mukaan tarvittaessa vahvistetaan koko maata koskeva tulli niille maille, joihin sovelletaan 2 artiklan 7 kohtaa, lukuun ottamatta tapauksia, joissa yritykset pystyvät 9 artiklan 5 kohdan mukaisesti osoittamaan, että a) ne voivat vapaasti kotiuttaa pääomaa ja voittoa, b) niiden vientihinnat ja -määrät sekä myyntiolosuhteet ja -ehdot päätetään vapaasti, c) niiden osake-enemmistö on yksityisillä henkilöillä, d) valuuttamuunnokset tehdään markkinahintaan ja e) valtio ei puutu toimintaan siten, että se mahdollistaisi toimenpiteiden kiertämisen, jos viejille vahvistetaan eri tullit.

(67) Viisi vientiä harjoittavaa tuottajaa, jotka pyysi markkinatalouskohtelua, pyysi myös yksilöllistä kohtelua siinä tapauksessa, ettei niille myönnettäisi markkinatalouskohtelua. Kuten edellä tarkennettiin, yritysten oli osoitettava, että ne täyttävät perusasetuksen 9 artiklan 5 kohdassa säädetyt edellytykset. Kuten 57 kappaleessa kuvataan, yksi yritys toimitti valtion mahdollisen puuttumisen kätkemiseksi harhaanjohtavia tietoja yhden osakkaansa liiketoiminnasta. Siten yritys ei kyennyt osoittamaan, että se voi täysin vapaasti päättää vientihinnoista ja -määristä sekä myyntiehdoista. Se ei myöskään kyennyt osoittamaan, etteikö valtion puuttuminen mahdollistaisi toimenpiteiden kiertämisen, jos kyseiselle viejälle myönnettäisiin yksilöllinen tulli. Koska yritys ei täyttänyt kaikkia perusasetuksen 9 artiklan 5 kohdassa säädettyjä edellytyksiä, päätettiin, ettei sille myönnetä yksilöllistä kohtelua.

(68) Yksi niistä kolmesta yrityksestä, joille ei myönnetty markkinatalouskohtelua, oli osittain ulkomaisessa omistuksessa, ja se saattoi kotiuttaa vapaasti voittonsa. Kaksi muuta yritystä on Kiinassa toimivien kiinalaisten yksityishenkilöiden omistuksessa, eikä niihin sen vuoksi sovelleta kyseistä edellytystä. Kyseisiltä kolmelta yritykseltä saatujen ja todennettujen tietojen perusteella todettiin, ettei valtion puuttuminen vaikuttanut yritysten kykyyn päättää vapaasti vientihinnoistaan ja -määristään tai myyntiehdoista. Valtion puuttumisen astetta kyseisissä yrityksissä ei myöskään pidetty sellaisena, että se mahdollistaisi toimenpiteiden kiertämisen, koska enemmistö yritysten osakkeista kuuluu puhtaasti yksityisille yrityksille. Koska yritykset kilpailevat toistensa kanssa sekä kotimarkkinoilla että vientimarkkinoilla, kukin yritys pyrkii mieluummin käyttämään hyödykseen oman yksilöllisen marginaalinsa kuin sallii toimenpiteiden kiertämisen. Kuten 54 kappaleessa mainittiin, kaikki yritykset täyttivät perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan c alakohdassa säädetyn viidennen edellytyksen, jonka mukaan kaikki valuuttamuunnokset tehdään markkinahintaan. Tämän vuoksi pääteltiin, että ne kolme yritystä, joille ei myönnetty markkinatalouskohtelua, täyttivät perusasetuksen 9 artiklan 5 kohdassa yksilöllisen kohtelun saamiselle asetetut vaatimukset.

(69) Yksilöllinen kohtelu päätettiin näin ollen myöntää seuraaville kolmelle Kiinassa toimivalle vientiä harjoittavalle tuottajalle:

— AnShun Pettechs Group, johon kuuluvat seuraavat siihen etuyhteydessä olevat viejät:

  — Hangzhou AnShun Pettechs Fibre Industry Co. Ltd.

  — Deqing AnShun Pettechs Fibre Industry Co. Ltd.

  — Kunshan AnShun Pettechs Fibre Industry Co. Ltd.

— Cixi Jiangnan Chemical Fiber Co. Ltd.

— Jiangyin Changlong Chemical Fibre Co. Ltd.

7.3 **Normaaliarvo**

7.3.1 *Normaaliarvon määrittäminen niille yhteistyössä toimiville vientiä harjoittaville tuottajille, joille myönnettiin markkinatalouskohtelu*

(70) Sitä vientiä harjoittavaa kiinalaista tuottajaa, jolle myönnettiin markkinatalouskohtelu, pyydettiin antamaan kyselyyn kattava vastaus, johon sisältyisivät myös tiedot tarkasteltavana olevan tuotteen kotimarkkinamyynnistä ja tuotantokustannuksista. Vastaukset tarkistettiin asianomaisen yrityksen toimitiloissa.

(71) Normaaliarvo määritettiin johdanto-osan 29–38 kappaleessa selostettua menetelmää käyttäen.

7.3.2 *Normaaliarvon määrittäminen kaikille niille vientiä harjoittaville tuottajille, joille ei myönnetty markkinatalouskohtelua*

i) *Vertailumaa*

(72) Perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan a alakohdan mukaan normaaliarvo niille vientiä harjoittaville tuottajille, joille ei myönnetä markkinatalouskohtelua, on määritettävä markkinataloutta toteuttavassa kolmannessa maassa, jäljempänä 'vertailumaa', sovellettujen hintojen tai niiden laskennallisen arvon perusteella.

(73) Menettelyn aloittamista koskevassa ilmoituksessa kaavailtiin Yhdysvaltoja sopivaksi markkinataloutta toteuttavaksi kolmanneksi maaksi määritettäessä normaaliarvoa Kiinalle ja asianomaisia osapuolia pyydettiin esittämään tästä huomautuksia. Kolme vientiä harjoittavaa tuottajaa ilmaisi määräaikojen rajoissa vastustavansa Yhdysvaltojen valintaa vertailumaaksi ja yksi ehdotti, että vertailumaaksi valittaisiin tähän menettelyyn osallistuvista viejämaista se, jonka normaaliarvo todettiin alimmaksi. Väitettiin, että talouden kehitys on Yhdysvalloissa eri tasolla kuin Kiinassa ja että kustannukset, myös raaka-aineiden hinnat, ovat Yhdysvalloissa suhteellisesti korkeammat.

(74) Selvittääkseen, oliko Yhdysvallat sopiva valinta vertailumaaksi, kuten oli suunniteltu, komissio pyysi ensin tiedossa olleilta muissa markkinatalousmaissa, eli Yhdysvalloissa, Intiassa, Indonesiassa ja Thaimaassa, toimivilta polyesterikatkokuitujen tuottajilta tietoja myynnistä ja markkinaolosuhteista. Pyydetyt tiedot saatiin yhdeltä Yhdysvalloissa toimivalta tuottajalta, yhdeltä Intiassa toimivalta tuottajalta ja kahdelta Indonesiassa toimivalta tuottajalta. Lisäksi tutkittiin, voitaisiinko Taiwania tai Korean tasavaltaa, joita tutkittiin 5 kappaleessa mainitussa rinnakkaisessa samaan tuotteeseen liittyvässä välivaiheen tarkastelussa, pitää sopivana vertailumaana.

(75) Taiwanin osalta rinnakkaisen välivaiheen tarkastelun pohjalta käytettävissä olevat tiedot osoittivat, että kotimarkkinoilla myytiin ainoastaan ensiöraaka-aineesta valmistettuja polyesterikatkokuituja, kun taas ne kiinalaiset viejät, joille ei myönnetty markkinatalousasemaa, myivät yksinomaan uusiopolyesterikatkokuituja, ja tämä edellyttäisi huomattavien oikaisujen tekemistä normaaliarvoa vientihintaan verrattaessa. Korean suhteen todettiin, että vientiä harjoittavat tuottajat veivät tuotetta yhteisöön polkumyyntihinnoin (ks. 112–137 kappale), mikä merkitsee hyvin todennäköisesti vääristymää kyseisen maan kotimarkkinoilla. Lisäksi Korean markkinoilla myytiin enimmäkseen ensiöraaka-aineesta valmistettuja polyesterikatkokuituja ja ainoastaan yksi kolmesta yrityksestä tuotti uusiokuituja. Yhdysvalloissa sitä vastoin myytiin huomattavia määriä sekä uudesta että kierrätetystä materiaalista valmistettuja polyesterikatkokuituja. Tämän vuoksi pääteltiin, ettei ole ilmeistä syytä, miksi Korea tai Taiwan sopisi Yhdysvaltoja paremmin vertailumaaksi. Muihin mahdollisiin vertailumaihin sovelletaan polkumyyntitulleja ja/tai tasoitustulleja, minkä johdosta maiden polyesterikatkokuitujen kotimarkkinoilla saattaa ilmetä vääristymiä.

(76) Kaikkien komission käytettävissä olevien tietojen analyysi osoitti, että Yhdysvalloissa on laajat ja erittäin kilpailukykyiset tarkasteltavana olevan tuotteen markkinat, joilla toimii yli kymmenen tuottajaa ja joille tuodaan tuotetta merkittävästi kolmansista maista. Vaikka Korean tasavallasta ja Taiwanista tulevassa tarkasteltavana olevan tuotteen tuonnissa oli otettu käyttöön polkumyyntitullit, polyesterikatkokuituja tuotiin edelleen merkittävissä määrin muista maista.

(77) Kuten 27 kappaleessa mainittiin, Yhdysvaltojen kotimarkkinoilla tuotettu ja myyty tuote oli Kiinasta yhteisöön viedyn tuotteen kanssa samankaltainen tuote. Tässä yhteydessä vertailussa otettiin huomioon vain Yhdysvalloissa samalla tuotantoprosessilla tuotetut tuotelajit eli kierrätetystä jätteestä tuotetut polyesterikatkokuidut.

(78) Kiinassa pääasiallinen raaka-aine, eli kierrätetty jäte, saatiin etupäässä kotimarkkinoilta, vaikka jonkin verran sitä tuotiin myös Yhdysvalloista ja Euroopasta. Vertailumaassa toimiva tuottaja osti kaiken raaka-aineen kotimaisilta toimittajilta. Tämän vuoksi pääteltiin, että raaka-aineen saanti oli Yhdysvalloissa vähintään yhtä helppoa kuin Kiinassa.

(79) Alimman todetun normaaliarvon käyttöä vertailumaan valinnan perustana pidettiin kohtuuttomana, koska valinta ei tällöin perustuisi selkeisiin kriteereihin vaan pikemminkin lopputulokseen. Myöskään sitä, että kustannukset ovat väitetyn mukaan korkeammat markkinataloutta toteuttavassa kolmannessa maassa, ei sinänsä voida katsoa syyksi olla pitämättä kyseistä maata sopivana vertailumaana. Valtion puuttumisen yksi mahdollinen tavoite on kustannusten pitäminen alhaisella tasolla tiettyjen kotimaisten tuotannonalojen tukemiseksi ja niiden kilpailukyvyn ylläpitämiseksi. Tällaisissa tapauksissa alemmat kustannukset olisivat yksinkertaisesti vain seurausta valtion puuttumisesta, eivät markkinavoimien aikaansaannosta. Perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan a alakohdan tavoitteena on tarkasti ottaen se, että valitaan vertailumaa, jotta normaaliarvon perustana voitaisiin käyttää hintoja ja kustannuksia, joissa ei ole vinoutumia sen johdosta, että maa ei ole markkinatalousmaa.

(80) Yhdysvaltojen ja Kiinan taloudellisen kehitystason ero ei sinänsä ole vertailumaan valinnan kannalta merkityksellinen seikka. Nykyaikaisiin ja kannattaviin markkinoihin, joille on luonteenomaista voimakas kilpailu, kohdistuvan valinnan odottaisi johtavan alempaan normaaliarvoon kuin jos vertailumaan taloudellinen kehitys olisi samaa tasoa kuin maassa, joka ei ole markkinatalousmaa.

(81) Edellä esitetyn perusteella pääteltiin, että Yhdysvallat soveltui parhaiten vertailumaaksi ja että Yhdysvaltojen valinta vaikutti järkevältä ja perustellulta perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan mukaisesti.

(82) Tämän jälkeen komissio lähetti yhdysvaltalaiselle tuottajalle yksityiskohtaisemman kyselylomakkeen, jossa pyydettiin tietoja samankaltaisen tuotteen kotimarkkinoiden myyntihinnoista ja tuotantokustannuksista. Tuottajan vastaukset tarkastettiin yrityksen toimitiloissa.

(83) Ilmoitettuja tietoja koskevien huomautusten esittämiselle asetetun määräajan umpeuduttua kaksi kiinalaista vientiä harjoittavaa tuottajaa väitti, ettei Yhdysvallat ole sopiva vertailumaa, koska siellä on ollut tammikuusta 2001 asti vireillä tutkimus, jossa selvitetään kilpailun vastaista toimintaa ja hintojen vahvistamista Yhdysvaltojen polyesterikatkokuitujen markkinoilla ja joka koskee yhteistyössä toimivaa sekä kahdeksaa muuta Yhdysvalloissa toimivaa yritystä. Kyseisessä tutkimuksessa kaksi vastaajaa on myöntänyt syytteet oikeiksi ja niistä toiselle on määrätty seuraamuksia. Kyseiset tuottajat esittivät, että Yhdysvaltojen sijasta olisi käytettävä Etelä-Koreaa tai Taiwania.

(84) On syytä todeta, että edellä mainittu tutkimus koskee toimintaa, jota harjoitettiin yli vuosi ennen tutkimusajanjakson alkamista, ja ettei käytettävissä ollut tietoja, jotka olisivat viitanneet siihen, että kyseinen toiminta, jota kaksi syytteet oikeiksi myöntänyttä markkinatoimijaa harjoitti, olisi vaikuttanut normaaliarvon laskennan perustana käytettyihin tutkimusajanjakson aikaisiin hintoihin. Sitä vastoin todettiin, että vertailumaassa toimivan tuottajan samankaltaisen tuotteen kotimarkkinamyynnistä saama voittomarginaali oli yhtä suuri tai alempi kuin Koreassa ja Taiwanissa toimivien tuottajien voittomarginaali. Yhteistyössä toimivaa yhdysvaltalaista tuottajaa (Wellman Inc.) vastaan ei myöskään esitetty tutkimuksen perusteella syytteitä, vaan Yhdysvaltojen viranomaiset ilmoittivat sille syyskuussa 2004, ettei yritystä tai sen työntekijöitä ollut tarkoitus asettaa syytteeseen. Edellä esitetyn valossa päätellään, että Yhdysvaltojen markkinoilla aikaisemmin mahdollisesti harjoitettu kilpailun vastainen toiminta ei ole vääristänyt yhteistyössä toimivan yhdysvaltalaisen tuottajan toimittamia tietoja, joita käytettiin normaaliarvon määrittämisen perustana. Näissä olosuhteissa Yhdysvallat vahvistetaan sopivaksi vertailumaaksi. Todettakoon kuitenkin, että näitä päätelmiä voidaan tarkastella uudelleen, jos tutkimuksessa ilmenee, että tutkimusajanjakson aikana on harjoitettu vastaavaa kilpailun vastaista toimintaa tai että se on vääristänyt tämän tutkimuksen päätelmiä.

ii) *Normaaliarvon määrittäminen vertailumaassa*

(85) Vientiä harjoittaville tuottajille, joille ei myönnetty markkinatalouskohtelua, määritettiin normaaliarvo perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan mukaisesti vertailumaassa toimivalta tuottajalta saatujen ja todennettujen tietojen pohjalta eli kaikkien Yhdysvaltojen kotimarkkinoilla vastaavista tuotelajeista maksettujen tai maksettavien hintojen perusteella, sillä myynnin todettiin tapahtuneen tavanomaisessa kaupankäynnissä ja edustavina määrinä.

(86) Normaaliarvo määritettiin johdanto-osan 29–38 kappaleessa selostettua menetelmää käyttäen.

7.4 **Vientihinta**

(87) Niiden vientiä harjoittavien tuottajien, joille myönnettiin markkinatalouskohtelu tai yksilöllinen kohtelu, vientimyynti yhteisöön suuntautui kokonaisuudessaan suoraan yhteisössä sijaitseville riippumattomille asiakkaille, ja sen vuoksi vientihinta määritettiin perusasetuksen 2 artiklan 8 kohdan mukaisesti tosiasiallisesti maksettujen tai maksettavien hintojen perusteella.

7.5 **Vertailu**

(88) Vaaditut oikaisut tehtiin tullinpalautusten, kuljetus-, vakuutus-, käsittely-, pakkaus-, luottokustannusten, pankkikulujen ja palkkioiden huomioon ottamiseksi, milloin se oli aiheellista ja perusteltua.

(89) Tietyillä kiinalaisten vientiä harjoittavien tuottajien, joille myönnettiin yksilöllinen kohtelu, viemillä tuotelajeilla oli niihin verrattaviin vertailumaassa myytyihin lajeihin verrattuna jossain määrin erilaiset fyysiset ominaisuudet, esimerkiksi erilainen kiilto, väri, läpimitta tai silikonikäsittely. Tästä syystä tehtiin perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan a alakohdan mukainen oikaisu. Koska muita luotettavia tietoja ei ollut käytettävissä, oikaisu tehtiin vertailumaassa todetun kyseisiin erityispiirteisiin liittyvän hintaeron perusteella.

(90) Tutkimus osoitti, että vertailumaassa kaikki myynti suuntautui loppukäyttäjille, kun taas kiinalaiset vientiä harjoittavat tuottajat käyttivät myös muita myyntikanavia. Koska vertailumaassa ei ollut samoja myyntikanavia, tehtiin perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan d alakohdan ii alakohdan mukainen erityisoikaisu vähentämällä loppukäyttäjiä koskevasta normaaliarvosta 10:ä prosenttia voittomarginaalin bruttoarvosta vastaava määrä.

(91) Edellä esitetyn perusteella normaaliarvoksi vahvistettiin noin 70–90 prosenttia yritysten, joille myönnettiin yksilöllinen kohtelu, yhteisöön viemästä tarkasteltavana olevan tuotteen määrästä. Tämän katsottiin edustavan parhaillaan harjoitettavan polkumyynnin astetta.

(92) Kiinalaisen vientiä harjoittavan tuottajan osalta tehtiin myös oikaisu arvonlisäveron palautusta koskevien erojen huomioon ottamiseksi.

7.6 **Polkumyyntimarginaali**

(93) Yritykselle, jolle myönnettiin markkinatalouskohtelu, vahvistettiin polkumyyntimarginaali vertaamalla tuotelajeittain yrityksen painotettua keskimääräistä normaaliarvoa sen painotettuihin keskimääräisiin vientihintoihin, jotka määritettiin edellä kuvatulla tavalla.

(94) Niiden kolmen yrityksen osalta, joille myönnettiin yksilöllinen kohtelu, verrattiin vertailumaalle määritettyä kunkin yhteisöön viedyn tuotelajin painotettua keskimääräistä normaaliarvoa vastaavan yhteisöön viedyn tuotelajin painotettuun keskimääräiseen vientihintaan, kuten perusasetuksen 2 artiklan 11 kohdassa säädetään.

(95) Sille yhteistyössä toimivalle yritykselle, jolle ei myönnetty markkinatalouskohtelua eikä yksilöllistä kohtelua, sekä kaikille yhteistyöstä kieltäytyneille viejille, määritettiin koko maata koskeva polkumyyntimarginaali yhtäältä muussa kuin markkinatalousmaassa toimivalle tuottajalle, jolle ei myönnetty yksilöllistä kohtelua, todetun polkumyyntimarginaalin ja toisaalta 49 kappaleessa selostetun mukaisesti jollekin yhteistyössä toimivalle muun kuin markkinatalousmaan tuottajalle määritetyn korkeimman edustavaa mallia koskevan polkumyyntimarginaalin painotettuna keskiarvona.

(96) Polkumyyntimarginaalit prosentteina CIF-nettohinnasta vapaasti yhteisön rajalla tullaamattomana ovat seuraavat:

Yritys	Polkumyyntimarginaali
Cixi Jiangnan Chemical Fiber Co. Ltd.	26,3 %
Far Eastern Industries (Shanghai) Ltd.	4,9 %
Hangzhou AnShun Pettechs Fibre Industry Co., Ltd.	49,0 %
Deqing AnShun Pettechs Fibre Industry Co., Ltd.	
Kunshan AnShun Pettechs Fibre Industry Co., Ltd.	
Jiangyin Changlong Chemical Fibre Co. Ltd.	63,2 %
Kaikki muut yritykset	85,8 %

8. SAUDI-ARABIA

(97) Kyselyyn vastasi kaksi vientiä harjoittavaa tuottajaa ja viisi toiseen viejään etuyhteydessä olevaa tuojaa.

8.1 **Saudi Basic Industries Corporation (Sabic)**

8.1.1 *Normaaliarvo*

(98) Kyseinen vientiä harjoittava tuottaja myi samankaltaista tuotetta edustavassa määrin kotimarkkinoilla. Tämän myynnin ei kuitenkaan voitu katsoa tapahtuneen hinnan osalta tavanomaisessa kaupankäynnissä. Tästä syystä ja koska muilta viejämaassa toimivilta tuottajilta ei saatu luotettavia tietoja, normaaliarvo oli määritettävä laskennallisesti, kuten perusasetuksen 2 artiklan 3 kohdassa säädetään.

(99) Normaaliarvon laskemiseksi lisättiin kunkin vientiin myydyn tuotelajin osalta tavanomaisessa kaupankäynnissä tapahtuneesta samankaltaisen tuotteen kotimarkkinamyynnistä asianomaiselle yhteistyössä toimivalle vientiä harjoittavalle tuottajalle tutkimusajanjakson aikana aiheutuneet tosiasialliset myynti-, hallinto- ja yleiskulut sen omiin tutkimusajanjakson aikaisiin keskimääräisiin valmistuskustannuksiin.

(100) Koska muista Saudi-Arabiassa toimivista vientiä harjoittavista tuottajista ei ollut käytettävissä luotettavia tietoja (ks. 104–106 kappale) ja koska asianomainen vientiä harjoittava tuottaja ei saattanut käytettäväksi tietoja saman yleisen tuoteluokan tuotteiden tuotannosta ja myynnistä, voittomarginaali oli määritettävä perusasetuksen 2 artiklan 6 kohdan c alakohdan mukaisesti muulla hyväksyttävällä menetelmällä. Tältä osin 5 prosentin voittomarginaali katsottiin kohtuulliseksi. Käytettävissä ei ollut tietoja, jotka olisivat osoittaneet, että tällainen voittomarginaali ylittäisi voiton, jonka muut viejät tai tuottajat tavallisesti saavat samaan yleiseen luokkaan kuuluvien tuotteiden myynnissä Saudi-Arabian kotimarkkinoilla, mikä täyttää perusasetuksen 2 artiklan 6 kohdan c alakohdan vaatimukset.

8.1.2 *Vientihinta*

(101) Kaikki yhteisöön suuntautunut myynti tapahtui sellaisen etuyhteydessä olevan tuojan kautta, joka jälleenmyi tuotetta sekä etuyhteydessä oleville että etuyhteydettömille asiakkaille. Etuyhteydessä olevat asiakkaat puolestaan jälleenmyivät tuotetta muille, riippumattomille asiakkaille. Tämän vuoksi vientihinta muodostettiin perusasetuksen 2 artiklan 9 kohdan mukaisesti laskennallisesti.

8.1.3 *Vertailu*

(102) Oikaisuja tehtiin kuljetus-, vakuutus-, pakkaus- ja luottokustannusten erojen huomioon ottamiseksi.

(103) Kyseinen vientiä harjoittava tuottaja vaati normaaliarvon oikaisemista myös kotimarkkinoilla ilmenneiden myynnin jälkeisten kustannusten huomioon ottamiseksi. Vaaditun määrän perusteeksi ei ollut näyttöä, eikä myöskään käytettävissä olevien tietojen perusteella voitu päätellä kyseisen seikan vaikuttavan hintojen vertailukelpoisuuteen. Etenkään ei voitu osoittaa, että kotimarkkinoiden asiakkaat olisivat sen johdosta jatkuvasti maksaneet eri hintoja. Lisäksi todettiin, etteivät kyseiset kustannukset liittyneet pelkästään samankaltaisen tuotteen myyntiin kotimarkkinoilla, vaan myös muille markkinoille suuntautuneeseen myyntiin, johon sisältyy myös tarkasteltavana olevan tuotteen myynti yhteisöön. Pyydetty oikaisu oli edellä esitetyn perusteella hylättävä, koska se ei täyttänyt perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdassa asetettuja vaatimuksia.

8.2 **National Polyester Fibers Factory (NPF)**

(104) Kyseisen vientiä harjoittavan tuottajan toimittama kyselyvastaus oli erittäin puutteellinen ja siihen sisältyi ristiriitaisia tietoja. Vaikka yritystä pyydettiin korjaamaan, täydentämään ja selventämään vastauksiaan, se ei toimittanut puuttuvia tietoja eikä tehnyt tarvittavia korjauksia. NPF:n toimitiloihin tehdyssä tarkastuksessa ilmeni, että yritys oli jättänyt ilmoittamatta yli puolet tutkimusajanjakson aikaisesta polyesterikatkokuitujen kotimarkkinamyynnistään. Ei myöskään todettu yhtäpitävyyttä yrityksen ilmoittaman kokonaismyyntimäärän, johon sisältyy myös yhteisöön vietäväksi myyty määrä, ja yrityksen kirjanpitoasiakirjojen välillä. Tämän vuoksi katsottiin, ettei kyselyvastauksessa ilmoitettuja myyntitietoja voitu pitää luotettavana perustana polkumyyntimarginaalia vahvistettaessa.

(105) Myöskään tuotantokustannuksiin liittyvät tiedot eivät täsmänneet yrityksen omien kirjanpitoasiakirjojen kanssa eikä esitetty näyttöä siitä, että ilmoitetut tiedot todella olisivat aukottomia ja oikeita. Tästä syystä pääteltiin, etteivät tuotantokustannuksista esitetyt tiedot olleet luotettavia ja ettei niitä voitu käyttää normaaliarvon määrityksen perustana.

(106) Edellä esitetyn valossa katsottiin, ettei kyseiselle vientiä harjoittavalle tuottajalle voitu määrittää polkumyyntimarginaalia sen omien tietojen perusteella. Tämän vuoksi polkumyyntimarginaali määritettiin perusasetuksen 18 artiklan mukaisesti käytettävissä olevien tietojen perusteella. Tässä yhteydessä ja ottaen huomioon NPF:n toimittamat riittämättömät tiedot, ei ollut syytä päätellä, että NPF harjoitti polkumyyntiä eri tasoisena kuin toinen Saudi-Arabiassa toimiva vientiä harjoittava tuottaja. Tämän vuoksi pidettiin tarkoituksenmukaisena vahvistaa NPF:lle samantasoinen polkumyyntimarginaali kuin toisellekin Saudi-Arabiassa toimivalle vientiä harjoittavalle tuottajalle.

(107) Yritys vastusti tätä menettelyä väittäen, että se oli toiminut täysin avoimesti ja että sen toimittamissa tiedoissa olleet virheellisyydet olivat tahattomia ja pelkkiä kirjoitusvirheitä. Se ei kuitenkaan toimittanut uusia todennettavissa olevia tietoja, joiden perusteella komissio olisi voinut muuttaa päätelmiään.

(108) Toinen saudiarabialainen vientiä harjoittava tuottaja vastusti edellä kuvattua menettelyä väittäen, että se merkitsisi yhteistyöstä kieltäytymisen palkitsemista. Lisäksi se väitti, että NPF vei sellaisia tuotelajeja, jotka eivät ole vertailukelpoisia Sabicin viemien tuotelajien kanssa. Tässä yhteydessä on paikallaan muistaa, että NPF:lle määritettiin polkumyyntimarginaali parhaiten soveltuvien käytettävissä olevien tietojen perusteella. Koska Sabic vastasi selvästi suurimmasta osasta (81 prosenttia) Saudi-Arabiasta yhteisöön suuntautuneesta tarkasteltavana olevan tuotteen viennistä ja koska muuta hyväksyttävää menetelmää ei ollut, tämä katsottiin asianmukaiseksi perustaksi määritettäessä polkumyyntimarginaalia NPF:lle. Kuten edellä todettiin, ei myöskään ollut syytä päätellä, että NPF harjoitti eri tasoista polkumyyntiä kuin toinen Saudi-Arabiassa toimiva vientiä harjoittava tuottaja. Kyseisten kahden yrityksen viemistä eri tuotelajeista todetaan, että ne kaikki sisältyvät tarkasteltavana olevan tuotteen määritelmään. Näissä olosuhteissa komission käyttämää menettelyä pidetään hyväksyttävänä.

8.2.1 *Polkumyyntimarginaali*

(109) Polkumyyntimarginaali vahvistettiin edellä esitetyllä tavalla vertaamalla tuotelajeittain yrityksen painotettua keskimääräistä normaaliarvoa sen painotettuihin keskimääräisiin vientihintoihin. Kuten 106 kappaleessa selostetaan, polkumyyntimarginaali toiselle Saudi-Arabiassa toimivalle vientiä harjoittavalle tuottajalle eli NPF:lle vahvistettiin samalle tasolle kuin yhteistyössä toimivalle saudiarabialaiselle tuottajalle (Sabic) todettu marginaali.

(110) Normaaliarvon ja vientihinnan vertailu osoitti polkumyyntiä esiintyvän. Polkumyyntimarginaalit prosentteina CIF-nettohinnasta vapaasti yhteisön rajalla tullaamattomana ovat seuraavat:

National Polyester Fibers Factory 31,7 %

Saudi Basic Industries Corporation (Sabic) 31,7 %

(111) Koska edellä mainitut kaksi yritystä edustivat kaikkea Saudi-Arabiasta yhteisöön suuntautuvaa vientiä, myös jäännöstulli vahvistettiin 48 kappaleessa selostetun mukaisesti samalle tasolle kuin sille yhteistyössä toimivalle yritykselle, jolla oli korkein polkumyyntimarginaali. Jäännöstulli ilmaistuna prosentteina CIF-nettohinnasta vapaasti yhteisön rajalla tullaamattomana on siten 31,7 prosenttia.

9. KOREAN TASAVALTA

(112) Kyselyvastaukset saatiin kolmelta otokseen valitulta vientiä harjoittavalta tuottajalta.

(113) Yksi vientiä harjoittava tuottaja lähetti aluksi tietoja kaikista tuotteista, jotka sisältävät polyesteriä. Koska tämä tarkastelu koskee kuitenkin ainoastaan karstaamattomia, kampaamattomia tai muuten kehruuta varten käsittelemättömiä polyesteriä olevia synteettikatkokuituja, jotka luokitellaan tällä hetkellä CN-koodiin 5503 20 00 (sisältävät vähintään 50 prosenttia polyesteriä), huomioon jätettiin ottamatta kaikki ne vientiä harjoittavan tuottajan ilmoittamat tuotteet, joissa on vähemmän kuin 50 prosenttia polyesteriä.

9.1 **Normaaliarvo**

(114) Otokseen valitujen kolmen vientiä harjoittavan tuottajan samankaltaisen tuotteen myynti oli edustavaa, kuten 29–31 kappaleessa määriteltiin. Suureksi osaksi normaaliarvo määritettiin perusasetuksen 2 artiklan 1 kohdan mukaisesti riippumattomien asiakkaiden tavanomaisessa kaupankäynnissä maksamien tai maksettaviksi tulevien hintojen perusteella. Kuitenkin niille tuotelajeille, joiden kotimarkkinamyynti oli riittämätöntä, jotta sitä olisi voitu pitää edustavana, tai se ei tapahtunut tavanomaisessa kaupankäynnissä, normaaliarvo muodostettiin perusasetuksen 2 artiklan 3 kohdan mukaisesti laskennallisesti, kuten 34 kappaleessa selostetaan.

(115) Yksi Korean tasavallassa toimiva vientiä harjoittava tuottaja ilmoitti korealaisille teollisuusyrityksille suuntautuneen myynnin kotimarkkinamyyntinä, vaikka tuote olikin viime kädessä tarkoitettu vientiin. Vientiä harjoittava tuottaja väitti, että kyseinen myynti oli tarkoitettu kotimarkkinoiden kulutukseen. Myyntiin sovellettiin kuitenkin erityisiä vientimyynnin hallinnollisia järjestelyjä, joiden mukaisesti myynnistä ei kannettu kotimarkkinoiden myyntiveroa, se laskutettiin yleensä Yhdysvaltojen dollareina ja maksettiin rembursseilla, siihen sovellettiin tullinpalautusjärjestelyjä ja yritysten kirjanpidossa se luokiteltiin yleensä paikalliseksi vientimyynniksi. Näissä olosuhteissa ja 2 kappaleessa mainitussa tutkimuksessa (alkuperäinen tutkimus) omaksutun toimintamallin mukaisesti kyseistä myyntiä ei otettu huomioon laskettaessa normaaliarvoa asianomaiselle yritykselle.

(116) Sama Korean tasavallassa toimiva vientiä harjoittava tuottaja sai tukea taloudellisissa vaikeuksissa olevien korealaisten yritysten avustamiseen tarkoitetusta kansallisesta ohjelmasta, niin kutsutusta tervehdyttämisohjelmasta. Ohjelmassa yritys kykeni muuttamaan velkoja omaksi pääomaksi, jolloin merkittävä määrä voitiin kirjata tileihin tuloksi ja näin kompensoida suuri osa yrityksen myynti-, hallinto- ja yleiskuluista. Tästä syystä katsottiin, ettei kyseistä määrää tulisi pitää tavanomaisena tulona, joka otetaan huomioon myynti-, hallinto- ja yleiskuluja laskettaessa. Ilmoitetut myynti-, hallinto- ja yleiskulut, joihin sisältyi myös keinotekoinen tulo, eivät näin ollen kohtuullisesti ilmentäneet samankaltaisen tuotteen tuotantoon ja myyntiin liittyviä kustannuksia. Tämän vuoksi kyseistä määrää ei otettu perusasetuksen 2 artiklan 5 kohdan mukaisesti huomioon myynti-, hallinto- ja yleiskustannuksia laskettaessa.

(117) Yritys vaati myös, että epävarmojen saatavien korvauksiin perustuvat tulot olisi otettava huomioon myynti-, hallinto- ja yleiskuluja laskettaessa. Koska saatavat eivät liittyneet tarkasteltavana olevaan tuotteeseen ja ne koskivat tervehdyttämisohjelman mukaisia etuuksia, ne eivät ole tavanomaisia tuloja, jotka olisi otettava huomioon myynti-, hallinto- ja yleiskuluja laskettaessa. Yritys väitti, että epävarmoja saatavia korvataan joka vuosi eikä niitä sen vuoksi pitäisi jättää laskelman ulkopuolelle. Tämä ei vastannut yrityksen tilintarkastuskertomusta, josta käy ilmi, ettei korvaamista tapahtunut kahden viimeisimmän tilivuoden aikana ja että se liittyi nimenomaan tervehdyttämisohjelmaan. Tästä syystä kyseiset tulot jätettiin edelleen pois myynti-, hallinto- ja yleiskuluja koskevasta laskelmasta.

(118) Yritys väitti, että myynti-, hallinto- ja yleiskuluihin tehdyt oikaisut perustuivat sen tavanomaiseen liiketoimintaan eikä niitä sen vuoksi pitäisi kyseenalaistaa. Se toimitti kuitenkin tietojen ilmoittamisen jälkeen uusia tietoja, joista ilmeni, että kahdessa edellisessä kappaleessa tarkoitetut tulot eivät koskeneet tarkasteltavana olevaa tuotetta. Uudet todentamattomat tiedot olivat kuitenkin ristiriidassa yrityksen toimitiloihin tehdyssä tarkastuksessa saatujen tietojen kanssa eikä niitä sen vuoksi voitu hyväksyä. Tämän perusteella tervehdyttämisohjelmaan liittyvät vaatimukset hylätään.

(119) Sama vientiä harjoittava tuottaja ilmoitti tutkimusajanjaksolta huomattavan määrän vakuutustuloja, jotka perustuivat yhdellä tarkasteltavana olevan tuotteen tuotantolinjalla ennen tutkimusajanjaksoa sattuneeseen tulipaloon. Yritys vähensi tulon tarkasteltavana olevan tuotteen kotimarkkinamyyntiin liittyvistä myynti-, hallinto- ja yleiskuluista. Toisaalta se ei ottanut huomioon palosta johtuvia kustannuksia, jotka ilmenivät tutkimusajanjakson aikana. Myynti-, hallinto- ja yleiskulut arvioitiin tämän vuoksi aivan liian pieniksi. Vakuutustulo käytettiin uuden tuotantolinjan asentamiseen eikä tarkasteltavana olevan tuotteen tuotantoon. Tämän vuoksi katsottiin, että kaikki palosta aiheutuneet kustannukset ja tulot joko syntyivät tutkimusajanjakson ulkopuolella tai eivät liittyneet tarkasteltavana olevaan tuotteeseen, minkä vuoksi niitä ei pitäisi ottaa huomioon laskettaessa myynti-, hallinto- ja yleiskustannuksia normaaliarvon laskemista varten.

(120) Tietojen ilmoittamisen jälkeen yritys ilmoitti, ettei se hyväksy edellä olevia päätelmiä, ja väitti, että sille oli aiheutunut kustannuksia liiketoiminnan tappioiden muodossa. Tämä väite oli kuitenkin jo tutkittu yrityksen toimitiloihin tehdyssä tarkastuksessa, jolloin yritys ei kyennyt esittämään näyttöä siitä, mikä osa vakuutustulosta olisi kohdennettu liiketappioiden korvaamiseen. Tästä syystä väite oli hylättävä.

9.2 **Vientihinta**

(121) Yksi vientiä harjoittava tuottaja ilmoitti, että alkuperäisessä tutkimuksessa yrityksellä oli yhteisössä siihen etuyhteydessä oleva tuoja. Vientiä harjoittava tuottaja väitti, että tilanne oli muuttunut ja että vaikka kyseinen yhteisössä sijaitseva tuoja olikin edelleen olemassa, se ei ollut enää etuyhteydessä kyseiseen yritykseen. On syytä huomata, että kyseisen tuojan osuus korealaisen vientiä harjoittavan tuottajan yhteisöön myymästä tarkasteltavana olevan tuotteen määrästä oli merkittävä. Tämä asia tutkittiin huolellisesti, jotta olisi voitu ratkaista, oliko perusasetuksen 2 artiklan 9 kohdan soveltaminen tässä tapauksessa perusteltua.

(122) Analysoitiin hintoja, jotka korealainen vientiä harjoittava tuottaja oli veloittanut siihen etuyhteydessä olevalta tuojalta. Kyseisen myynnin todettiin tapahtuneen jatkuvasti samantasoisilla hinnoilla kuin mitä tutkimusajanjakson aikana veloitettiin etuyhteydettömiltä tuojilta. Näissä olosuhteissa katsottiin, että toisiinsa etuyhteydessä olevien osapuolten välillä sovelletut hinnat olivat tavanomaisten kaupan edellytysten mukaisia ja luotettavia. Koska siis vientihinnat olivat luotettavia, ei ollut tarvetta soveltaa perusasetuksen 2 artiklan 9 kohdan säännöksiä ja tehdä päätelmiä yritysten välisestä suhteesta.

(123) Tästä syystä kyseisen vientiä harjoittavan tuottajan kohdalla vientihinta perustui kaikkien yhteisössä olevien asiakkaiden maksamiin tai maksettavaksi tuleviin hintoihin.

(124) Kahden muun vientiä harjoittavan tuottajan kohdalla vientihinta määritettiin yhteisössä olevien etuyhteydettömien asiakkaiden maksamien tai maksettavaksi tulevien hintojen perusteella.

9.3 **Vertailu**

(125) Tasapuolisen vertailun varmistamiseksi otettiin oikaisujen muodossa huomioon tuontimaksujen ja välillisten verojen, kuljetus-, vakuutus-, käsittely-, lastaus- ja liitännäiskustannusten, pakkauskustannusten, pankkikulujen, luottokustannusten ja palkkioiden erot, milloin se oli aiheellista ja perusteltua.

(126) Kaikki kolme vientiä harjoittavaa tuottajaa pyysi tullinpalautusten huomioon ottamista sillä perusteella, että samankaltaisesta tuotteesta kannettiin tuontimaksut, jos se oli tarkoitettu kulutettavaksi viejämaassa, mutta maksut palautettiin, kun tuote myytiin vietäväksi yhteisöön. Kaikissa tapauksissa pyydetyn oikaisumäärän todettiin olevan suurempi kuin kotimarkkinoilla samankaltaisesta tuotteesta kannettu maksu, joten pyydettyä määrää oikaistiin vastaavasti.

(127) Tietojen ilmoittamisen jälkeen kaksi yritystä vastusti menetelmiä, joilla oikaisut tullinpalautusten huomioon ottamiseksi tehtiin, osittain siksi, että ne olivat erilaiset kuin alkuperäisessä tutkimuksessa. Ne vaativat, että olisi käytettävä samoja menetelmiä, joita ne olivat käyttäneet kyselyvastauksissaan.

(128) Todettiin, että yritysten käyttämä laskutapa, joka oli sama kuin alkuperäisessä tutkimuksessa, ei kuvastanut samankaltaisesta tuotteesta tosiasiallisesti kannettuja tuontitulleja. Se ei siis vastannut perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan b alakohdan vaatimuksia ja oli hylättävä. Tässä tutkimuksessa käytetyt menetelmät vastasivat perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan b alakohdassa vahvistettuja edellytyksiä, minkä vuoksi ne katsottiin kaikkein soveltuvimmiksi eikä niitä muutettu.

(129) Lisäksi kaikki kolme vientiä harjoittavaa tuottajaa pyysi luottokustannusten huomioonottamista Korean kotimarkkinoilla käytettävässä nk. avoimessa luottojärjestelmässä sovellettujen asiakkaiden tosiasiallisten maksuaikojen mukaisesti. Todettiin, että kyseisessä järjestelmässä vientiä harjoittavat tuottajat eivät yleensä varsinaisesti asettaneet erityisiä maksuaikoja ja ettei sovellettuja maksuaikoja voitu määrittää tarkasti, koska kuitteja ei voitu yhdistää tiettyihin kauppalaskuihin. Näin ollen oikaisuja ei voitu myöntää.

(130) Tietojen ilmoittamisen jälkeen kaksi yritystä väitti, ettei se seikka, että niillä oli käytössä avoin luottojärjestelmä, ollut sinänsä syy evätä luottokustannusten huomioon ottamiseksi tehtävää oikaisua. Tutkimus osoitti kuitenkin, ettei hintojen ja ilmoitettujen luottoehtojen välillä ollut johdonmukaista yhteyttä. Ei kyetty osoittamaan, että asiakkaille olisi myönnetty ennen myyntiä tietyt luottoehdot, joilla sen vuoksi olisi ollut vaikutusta hintoihin ja hintojen vertailtavuuteen. Tämän vuoksi vientiä harjoittavien tuottajien väite oli hylättävä.

(131) Yksi vientiä harjoittava tuottaja pyysi oikaisua perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan k alakohdan mukaisesti muiden tekijöiden perusteella eli siksi, että vienti ja kotimarkkinoiden myynti tapahtuivat kaupan eri portaissa, mikä vaikutti hintojen vertailtavuuteen. Se väitti, että kotimarkkinamyynti suuntautui pääasiassa loppukäyttäjille, kun taas vienti yhteisöön suuntautui lähinnä jakeluyrityksille. Koska yritys ei kyennyt ilmaisemaan asianmukaista oikaisua määrällisesti, pyynnön perustana käytettiin perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan d alakohdan i alakohdan asemesta ii alakohtaa. Myöhemmin yritys vaati oikaisun tekemistä kotimarkkinoilla toimivilta loppukäyttäjiltä ja jakeluyrityksiltä veloitettujen hintojen eron perusteella. Yritys ei kuitenkaan kyennyt osoittamaan tällaista johdonmukaista ja selvää eroa hinnoissa. Siten ei voitu päätellä, että kaupan porrasta koskeva ero olisi vaikuttanut hintojen vertailtavuuteen, minkä vuoksi pyyntö oli hylättävä.

(132) Yksi vientiä harjoittava tuottaja väitti, että oli perusteltua tehdä oikaisu fyysisten ominaisuuksien eron huomioon ottamiseksi, sillä eri tuotelajeilla on eri denier ja erilainen kiilto. Yritys ei kuitenkaan kyennyt osoittamaan, että denieriä ja kiiltoa koskeva ero vaikuttaisi hintaan tai hintojen vertailtavuuteen, minkä vuoksi väite oli hylättävä.

9.4 **Polkumyyntimarginaali**

(133) Painotetun keskimääräisen normaaliarvon ja painotetun keskimääräisen tuotelajikohtaisen noudettuna lähettäjältä -vientihinnan vertailu osoitti, että kaksi vientiä harjoittavaa tuottajaa harjoitti polkumyyntiä. Toisen tuottajan yhteydessä on lisäksi syytä huomata, että tutkimusajanjakson viimeisen kuukauden (toinen jakso) aikana sovelletut vientihinnat todettiin yleisesti ja keskimäärin korkeammiksi kuin sitä ennen (ensimmäinen jakso) veloitetut hinnat. Vaikka hinnat olivat toisen jakson aikana korkeat ja enimmäkseen tasolla, joka ei enää merkinnyt polkumyyntiä, merkittävää polkumyyntiä harjoitettiin ensimmäisellä jaksolla, jolloin vientihinnat olivat alemmat. Vientihintojen rakenne oli siis merkittävästi erilainen tutkimusajanjakson ensimmäisen ja toisen jakson välillä. Lisäksi todettiin, että keskiarvojen vertailu ei toisi esiin tutkimusajanjakson ensimmäisen jakson aikana harjoitettua merkittävää polkumyyntiä, koska sen yhteydessä ei voitaisi ottaa asianmukaisesti huomioon vientihintojen rakenteen merkitseviä eroja tutkimusajanjakson ensimmäisen ja toisen jakson välillä. Tämän vuoksi ja ottaen huomioon 124 kappaleessa esitetyt päätelmät pääteltiin, että painotettua keskimääräistä normaaliarvoa olisi perusasetuksen 2 artiklan 11 kohdan mukaisesti verrattava kaikkien yksittäisten vientitapahtumien hintoihin, jotta vertailu toisi esille harjoitetun polkumyynnin koko laajuudessaan.

(134) Edellä 44 kappaleessa esitetyistä syistä ei ollut mahdollista suorittaa normaaliarvon ja vientihinnan vertailua kullekin yksittäiselle liiketoimelle. Koska näet vientiä harjoittava tuottaja laati ainoastaan yhden kauppalaskun kuukaudessa asiakasta kohden, ei ollut mahdollista vertailla järkevällä tavalla keskenään yksittäisiä vientitapahtumia ja kotimarkkinoiden yksittäisiä myyntitapahtumia; tällainen vertailu olisi edellyttänyt keskiarvojen laskemista saman kuukauden hinnoille (jolloin kyseessä ei enää olisi yksittäisten liiketoimien välinen vertailu) tai vientihinta olisi ollut valittava vertailuun sattumanvaraisesti.

(135) Se vientiä harjoittava tuottaja, jonka yhteydessä painotettua keskimääräistä normaaliarvoa verrattiin kaikkien yksittäisten vientitapahtumien hintoihin, kyseenalaisti tämän menetelmän. Yritys näet väitti, että oli olemassa taloudelliset perusteet sille, että kyseinen rajallinen määrä liiketoimia toteutettiin tutkimusajanjakson viimeisen kuukauden aikana muuhun kuin polkumyyntihintaan ja ettei sen vuoksi ollut oikeutettua katsoa, että vientihintojen rakenne oli eri jaksojen aikana erilainen. On kuitenkin huomattava, että kyseisten kauppalaskujen taloudellisia perusteita – riippumatta siitä, onko niillä merkitystä tässä yhteydessä – ei voitu tarkistaa lopulliselta asiakkaalta. Lisäksi vientiä harjoittavan tuottajan väite, jonka mukaan kyseiselle rajoitetulle määrälle liiketoimia oli taloudelliset perusteet, on ristiriidassa yrityksen itsensä toimittamien tietojen kanssa, sillä tutkimuksessa yritys väitti, että hintakompensaatio oli tapahtunut tutkimusajanjakson jälkeen. Sitä paitsi yrityksen polkumyyntimarginaali laskettuna tutkimusajanjakson yhdelletoista kuukaudelle (joulukuuta lukuun ottamatta) ja tutkimusajanjakson ensimmäiselle puolivuotiskaudelle painotettujen keskiarvojen vertailuna oli samaa tasoa kuin mihin päädyttiin vertaamalla koko tutkimusajanjakson ajalta painotettua keskimääräistä normaaliarvoa kaikkien yksittäisten vientitapahtumien hintoihin. Edellä esitetty huomioon ottaen on painotetun keskimääräisen normaaliarvon vertaaminen kaikkien yksittäisten vientitapahtumien hintoihin tässä tapauksessa soveltuva menetelmä.

(136) Otokseen kuulumattomien yhteistyössä toimivien yritysten polkumyyntimarginaaliksi laskettiin otokseen kuuluneiden yritysten painotettu keskimääräinen marginaali. Perusasetuksen 9 artiklan 6 kohdan mukaisesti tässä yhteydessä ei otettu huomioon Sung Lim Co. Ltd. -yritystä, jonka polkumyyntimarginaali on vähimmäistasoa.

(137) Vahvistetut polkumyyntimarginaalit prosentteina CIF-tuontihinnasta yhteisön rajalla tullaamattomana ovat seuraavat:

— Huvis Corporation, Seoul 5,7 %,

— Saehan Industries Inc., Seoul 10,6 %,

— Sung Lim Co., Ltd., Kumi-si 0,9 % (*vähimmäistasoa*),

— Otokseen kuulumattomat yhteistyössä toimivat yritykset 6,0 %,

— Kaikki muut yritykset 10,6 %.

10. TAIWAN

(138) Kyselyvastaukset saatiin molemmilta otokseen valituilta vientiä harjoittavilta tuottajilta.

(139) Molemmat vientiä harjoittavat tuottajat lähettivät aluksi tietoja kaikista tuotteista, jotka sisältävät polyesteriä. Koska tämä tarkastelu koskee kuitenkin ainoastaan karstaamattomia, kampaamattomia tai muuten kehruuta varten käsittelemättömiä polyesteriä olevia synteettikatkokuituja, jotka luokitellaan tällä hetkellä CN-koodiin 5503 20 00 (sisältävät vähintään 50 prosenttia polyesteriä), huomioon jätettiin ottamatta kaikki vientiä harjoittavien tuottajien ilmoittamat tuotteet, joissa on vähemmän kuin 50 prosenttia polyesteriä.

10.1 **Normaaliarvo**

(140) Samankaltaisen tuotteen myynti oli molempien vientiä harjoittavien tuottajien osalta edustavaa. Suureksi osaksi normaaliarvo määritettiin perusasetuksen 2 artiklan 1 kohdan mukaisesti Taiwanissa olevien riippumattomien asiakkaiden tavanomaisessa kaupankäynnissä maksamien tai maksettaviksi tulevien hintojen perusteella. Kuitenkin niille tuotelajeille, joiden kotimarkkinamyynti oli riittämätöntä tai ei tapahtunut tavanomaisessa kaupankäynnissä, normaaliarvo muodostettiin perusasetuksen 2 artiklan 3 kohdan mukaisesti laskennallisesti, kuten 34 kappaleessa selostetaan. Myynti-, hallinto- ja yleiskustannusten ja voiton laskemisen perustana käytettiin perusasetuksen 2 artiklan 6 kohdan johdantokappaleen mukaisesti tosiasiallisia tietoja, jotka koskivat tutkittavana olevan vientiä harjoittavan tuottajan tarkasteltavana olevan tuotteen tuotantoa ja myyntiä tavanomaisessa kaupankäynnissä.

10.2 **Vientihinta**

(141) Vientihinnat määritettiin kummallekin vientiä harjoittavalle tuottajalle perusasetuksen 2 artiklan 8 kohdan mukaisesti yhteisössä olevien etuyhteydettömien asiakkaiden tosiasiallisesti maksamien hintojen perusteella.

10.3 **Vertailu**

(142) Tasapuolisen vertailun varmistamiseksi otettiin oikaisujen muodossa huomioon kuljetus-, vakuutus-, käsittely-, lastaus- ja liitännäiskustannusten, pakkauskustannusten, pankkikulujen, hyvitysten, alennusten, luottokustannusten ja palkkioiden erot, milloin se oli aiheellista ja perusteltua.

10.4 **Polkumyyntimarginaali**

(143) Kunkin polyesterikatkokuitulajin painotettua keskimääräistä normaaliarvoa verrattiin 2 artiklan 11 kohdan mukaisesti vastaavan lajin painotettuun keskimääräiseen vientihintaan noudettuna lähettäjältä -tasolla ja samassa kaupan portaassa.

(144) Vertailu osoitti, että polkumyyntiä esiintyi kummankin tutkittavana olevan taiwanilaisen vientiä harjoittavan tuottajan kohdalla, ja polkumyyntimarginaali oli määrä, jolla vahvistettu normaaliarvo ylitti yhteisöön suuntautuvan viennin hinnan.

(145) Vahvistetut polkumyyntimarginaalit prosentteina CIF-tuontihinnasta yhteisön rajalla tullaamattomana ovat seuraavat:

— Nan Ya Plastics Corporation, Taipei 1,7 %,

— Far Eastern Textile Ltd., Taipei 1,8 %,

(146) Koska kumpikin polkumyyntimarginaali on vähimmäistasoa eli alle 2 prosenttia, olisi komission tavanomaisen käytännön mukaisesti päätettävä Taiwanin vastainen menettely ottamatta käyttöön toimenpiteitä, jos näihin tuloksiin johtaneet olosuhteet katsotaan pysyviksi.

D. **MUUTTUNEIDEN OLOSUHTEIDEN PYSYVYYS JA VAHINGOLLISEN POLKUMYYNNIN JATKUMISEN/TOISTUMISEN TODENNÄKÖISYYS**

1. YLEISTÄ

(147) Taiwania ja Korean tasavaltaa koskevan välivaiheen tarkastelun yhteydessä komissio selvitti perusasetuksen 11 artiklan 3 kohdan mukaisesti myös, voitiinko alkuperäisen tutkimuksen jälkeen muuttuneiden polkumyyntiä ja vahinkoa koskevien olosuhteiden muutos katsoa pysyväksi.

(148) Taiwanin osalta tutkittiin lisäksi perusasetuksen 11 artiklan 7 kohdan mukaisesti, oliko todennäköistä, että polkumyynti jatkuisi tai toistuisi, jos toimenpiteet kumottaisiin.

2. KOREAN TASAVALTA

(149) Edellä todetun mukaisesti tämä tutkimus osoitti, että kolmesta otokseen valitusta vientiä harjoittavasta tuottajasta kahden kohdalla esiintyy polkumyyntiä, tosin alempitasoisena kuin alkuperäisessä tutkimuksessa. Kolmannen vientiä harjoittavan tuottajan yhteydessä todettiin, kuten alkuperäisessäkin tutkimuksessa, että polkumyyntiä tapahtui vähimmäistasolla.

(150) Tutkittaessa polkumyyntiä koskevien olosuhteiden muutoksen pysyvyyttä otettiin huomioon tuotantokapasiteetti, myyntimäärien kehittyminen kotimarkkinoilla, yhteisön markkinoilla ja muiden kolmansien maiden markkinoille suuntautuvassa viennissä sekä otokseen valittujen kolmen Korean tasavallassa toimivan vientiä harjoittavan tuottajan, jotka edustivat 80 prosenttia yhteisöön tutkimusajanjakson aikana suuntautuneesta tarkasteltavana olevan tuotteen myynnistä, myyntihinnat kaikilla edellä mainituilla markkinoilla.

2.1 **Tuotantokapasiteetti**

(151) Tarkasteltavana olevan tuotteen tuotantomäärä on kasvanut vuodesta 2001 lähtien hieman eli 3,5 prosenttia (toimenpiteet otettiin käyttöön joulukuussa 2000), kun taas tuotantokapasiteetti on vähentynyt noin 4 prosenttia. Tämän vuoksi kapasiteetin käyttöaste nousi korkeaksi (vuonna 2001 89 prosenttia ja tutkimusajanjakson aikana 95 prosenttia) ja käyttämätöntä kapasiteettia oli vähän. Vientiä harjoittavat tuottajat eivät ennakoineet tuotannon kasvavan tulevina vuosina ja yksi tärkeimmistä tarkasteltavana olevaa tuotetta yhteisöön tutkimusajanjakson aikana vieneistä viejistä jopa lopetti tuotteen tuotannon tutkimusajanjakson jälkeen.

2.2 **Myynnin määrä**

(152) Kotimarkkinoiden tilanne on pysynyt viime vuosien aikana suhteellisen vakaana. Vaikka kotimarkkinoiden kulutus saattaa vähentyä, jos tietyt polyesterikatkokuitujen käyttäjät siirtävät tuotantolaitoksensa Korean ulkopuolelle, ei kotimarkkinoilla ole näköpiirissä merkittäviä välittömiä muutoksia. Vaikka polyesterikatkokuitujen kulutus kotimarkkinoilla vähenisi, voitaisiin siirtyä tuottamaan muita polyesterilankoja, mikä on teknisesti melko helppo toteuttaa, ja/tai tarkasteltavana oleva tuote voitaisiin viedä muihin kolmansiin maihin mahdollisesti soveltaen voimassa olevia polkumyyntitulleja, jotka ovat alemmat kuin yhteisön markkinoilla sovellettavat tullit. Korealaiset tuottajat ovat lisäksi varsin vientisuuntautuneita yrityksiä, jotka myyvät yli 70 prosenttia polyesterikatkokuitujen tuotannostaan kolmansien maiden markkinoille. Kun otetaan huomioon suhteellisen vähäinen riippuvuus kotimarkkinoista, kotimaisen kulutuksen väheneminen ei vaikuttaisi merkitsevästi yritysten kannattavuuteen. Näin ollen ei olisi välttämättä tarpeen laajentaa myyntiä kiireellisesti muille Korean ulkopuolella oleville asiakkaille tarjoamalla polyesterikatkokuituja alemmilla hinnoilla. Käytettävissä olevien tietojen perusteella ei siten voida päätellä, että kotimarkkinoiden koon muuttuminen lisäisi automaattisesti polyesterikatkokuitujen vientiä yhteisöön yhä suurempaa polkumyyntiä kuvastavin hinnoin.

(153) Muihin kolmansiin maihin suuntautunut vientimyynti on ollut vakaata kolmen viimeisimmän tilivuoden aikana ja sen osuus tarkasteltavana olevan tuotteen kokonaismyynnistä on ollut noin 68 prosenttia. Ei ole syytä uskoa, etteivätkö kolmansien maiden markkinat kykenisi ottamaan tulevaisuudessa vastaan enemmän vientiä, etenkin kun polyesterikatkokuitujen kysyntä on maailmanlaajuisesti kasvussa tarkasteltavana olevan tuotteen käytön laajentuessa kehruun ja kudonnan lisäksi yhä enemmän myös kuitukangassovelluksiin.

(154) Kun otetaan huomioon korealaisten tuottajien korkea kapasiteetin käyttöaste, käyttämättömän kapasiteetin vähäisyys sekä melko vakaa tilanne kotimarkkinoilla ja muilla vientimarkkinoilla, on myös epätodennäköistä, että polkumyyntitoimenpiteiden tason alentaminen johtaisi yhteisöön tulevan tarkasteltavana olevan tuotteen tuonnin merkittävään kasvuun.

2.3 **Myyntihinnat**

(155) Tutkittiin, olisiko todennäköistä, että alempi polkumyyntimarginaali johtaisi vientihintojen laskuun, mikä saattaisi lisätä polkumyyntiä. Koska toimenpiteet olivat voimassa ja yhteisöön suuntautuvan viennin määrä pysyi toimenpiteistä huolimatta tasaisena ja huomattavana, ei ole viitteitä siitä, että alempi polkumyyntimarginaali johtaisi vientihintojen laskuun. Sitä vastoin voitaisiin väittää, että tuojien maksettavaksi tulevat alemmat polkumyyntitullit antaisivat Koreassa toimiville yrityksille mahdollisuuden nostaa hintojaan ilman, että etuyhteydettömän asiakkaan maksama lopullinen hinta muuttuisi.

2.4 **Normaaliarvon todennäköinen kehitys**

(156) Ei todettu viitteitä siitä, että tässä tutkimuksessa määritettyä normaaliarvoa ei voitaisi katsoa pysyväksi.

(157) Voitaisiin väittää, että raaka-aineiden hintakehitys, joka korreloi voimakkaasti öljyn hintoihin, saattaisi vaikuttaa merkittävästi normaaliarvoon. Katsottiin kuitenkin, että koska raaka-aineet ovat hyödykkeitä, joiden hinta määräytyy kansainvälisillä markkinoilla, niiden hinnannousu vaikuttaisi vientihintaan ja normaaliarvoon samalla tavoin, koska kaikkiin markkinatoimijoihin kohdistuisi samanlainen vaikutus.

2.5 **Korean tasavaltaa koskevat päätelmät**

(158) Edellä oleva huomioon ottaen pääteltiin perusasetuksen 11 artiklan 3 kohdan mukaisesti, että polkumyyntimarginaalin alenemiseen johtaneita muuttuneita olosuhteita voitiin kohtuudella pitää pysyvinä.

(159) Yrityksestä, jonka polkumyyntimarginaalin todettiin olevan vähimmäistasoa, olisi paikallaan huomata, että siihen oli jo sovellettu nollan prosentin polkumyyntitullia siitä asti, kun lopulliset toimenpiteet otettiin käyttöön vuonna 2000. Tässä välivaiheen tarkastelussa ei kyseisen yrityksen yhteydessä todettu polkumyyntiä huolimatta etenkin Kiinasta ja Saudi-Arabiasta alhaisin hinnoin tulevasta tuonnista, joka kilpailee Koreasta tulevan tuonnin kanssa. Tämän vuoksi ei ole syytä uskoa, että kyseinen yritys muuttaisi tulevaisuudessa vientikäyttäytymistään merkittävästi.

(160) Ottaen huomioon sen, että kaikille asianomaisille Koreassa toimiville yrityksille todettiin alempi polkumyyntimarginaali ja ettei kyseistä tilannetta voitu pitää lyhytkestoisena, olisi asetuksella (EY) N:o 2852/2000 käyttöönotettuja toimenpiteitä muutettava vastaavasti.

(161) Samasta syystä olisi Sung Lim Co. Ltd. -yritykselle vahvistettava vähimmäistasoa oleva polkumyyntimarginaali.

3. TAIWAN

(162) Analyysissä otettiin huomioon tuotantokapasiteetti, myyntimäärien kehittyminen kotimarkkinoilla, yhteisön markkinoilla ja muiden kolmansien maiden markkinoille suuntautuvassa viennissä sekä otokseen valittujen kahden Taiwanissa toimivan vientiä harjoittavan tuottajan, jotka edustivat yli 90:ä prosenttia yhteisöön tutkimusajanjakson aikana suuntautuneesta tarkasteltavana olevan tuotteen viennistä, myyntihinnat kaikilla edellä mainituilla markkinoilla.

3.1 **Tuotantokapasiteetti**

(163) Viimeksi kuluneiden neljän tilivuoden aikana kummankin Taiwanissa toimivan vientiä harjoittavan tuottajan tuotantokapasiteetti pieneni noin 6,5 prosenttia. Vaikka kapasiteetin käyttöaste oli kokonaisuudessaan vain 73 prosenttia, se on pysynyt koko ajan suhteellisen tasaisena. Käytettävissä olevien tietojen perusteella näyttää siltä, että tuotantoa ollaan siirtämässä toisiin maihin (Vietnamiin ja Kiinaan), joissa tuottavuus on parempi. Sen vuoksi ei ole todennäköistä, että toimenpiteiden kumoaminen lisäisi yhteisöön suuntautuvaa vientiä, sillä vaikka käyttämätöntä kapasiteettia onkin käytettävissä, se todennäköisesti siirrettäisiin muihin kolmansiin maihin.

3.2 **Myynnin määrä**

(164) Viimeksi kuluneiden kolmen tilivuoden aikana vientiä harjoittavien tuottajien pääasiallisina tarkasteltavana olevan tuotteen markkinoina ei ole ollut yhteisö vaan muut kolmannet maat. Yhteisön markkinoille myyty määrä oli silti huomattava, sillä sen osuus tarkasteltavana olevan tuotteen koko myyntimäärästä oli tutkimusajanjaksona 24 prosenttia. Aikaa myöten osuus on kuitenkin pienentynyt (vuonna 2001 se oli 29 prosenttia). Huolimatta voimassa olevista muita kolmansia maita (Kiina ja Japani) koskevista toimenpiteistä kolmansiin maihin suuntautuva vienti kasvoi kolmen vuoden aikana 14 prosenttia ja tutkimusajanjakson aikana sen osuus tarkasteltavana olevan tuotteen koko myyntimäärästä oli 62 prosenttia.

(165) Kolmen viimeisimmän tilivuoden aikana kotimarkkinamyynnin määrä pysyi tasaisena ja tutkimusajanjakson aikana sen osuus tarkasteltavana olevan tuotteen koko myyntimäärästä oli 13,4 prosenttia.

(166) Kun otetaan huomioon, että vaikka vientiä harjoittaviin tuottajiin sovelletaan useissa kolmansissa maissa polkumyynnin vastaisia toimenpiteitä, ne ovat lisänneet muihin, yhteisön ulkopuolisiin maihin suuntautuvaa vientiään ja että ne ovat olleet edelleen merkittävässä määrin edustettuina myös yhteisön markkinoilla, ei ole selviä viitteitä siitä, että käyttämätöntä tuotantokapasiteettia ohjattaisiin yhteisön markkinoille, jos Taiwania vastaan suunnattu menettely päätettäisiin. Tässä yhteydessä päätellään myös, että tuotantokapasiteetin siirtäminen kolmansiin maihin ei ole yhteydessä voimassa oleviin Taiwanista peräisin olevan tuonnin vastaisiin kaupan suojatoimenpiteisiin.

3.3 **Myyntihinnat vientimarkkinoilla**

(167) Yhteisöön ja kolmansiin maihin tutkimusajanjaksolla vietäväksi myytyjen tuotteiden hintoja verrattiin keskenään.

(168) Todettiin, että tarkasteltavana olevan tuotteen koko myynnin (kaikki tuotelajit) myyntihinnat olivat olleet yhteisössä merkittävästi korkeammat (kolmen viimeksi kuluneen tilivuoden aikana yli 10 prosenttia) kuin kolmansissa maissa. Yhteisön markkinoiden ja muiden vientimarkkinoiden välillä todettu hintaero voitiin kuitenkin selittää pitkälti vientiä harjoittavien tuottajien viemien tuotelajien hyvin erilaisilla hinnoilla. Koska lisäksi yhteisöön viety määrä on voimassa olevista polkumyynnin vastaisista toimenpiteistä huolimatta huomattava, toimenpiteiden päättäminen saattaisi jopa tarjota viejille tilaisuuden korottaa vientihintaansa.

(169) Edellä esitetyn perusteella ei ole viitteitä siitä, että muilla vientimarkkinoilla sovellettu hintataso kertoisi yrityksen mahdollisuuksista laskea yhteisöön suuntautuvan viennin hintoja.

3.4 **Normaaliarvon todennäköinen kehitys**

(170) Tutkimuksessa ei tullut esille mitään, mikä viittaisi normaaliarvon muuttumiseen. Kotimarkkinoiden tilanteessa ei ole tapahtunut muutoksia ja myös kotimarkkinoihin liittyvät kustannukset ovat pysyneet samalla tasolla.

(171) Raaka-aineiden hintojen vaikutuksesta normaaliarvoon 157 kappaleessa esitetyt päätelmät pätevät myös Taiwaniin.

3.5 **Taiwania koskevat päätelmät**

(172) Edellä oleva tarkastelu ei viittaa siihen, että polkumyyntiä alkaisi uudelleen esiintyä, jos toimenpiteet päätettäisiin.

4. (VAHINGOLLISEN) POLKUMYYNNIN JATKUMISEN/TOISTUMISEN TODENNÄKÖISYYTTÄ KOSKEVAT PÄÄTELMÄT

(173) Voimassa olevat Korean tasavallasta peräisin olevien polyesterikatkokuitujen tuontia koskevat toimenpiteet ovat ankarammat kuin mitä tarvitaan polkumyynnillä tuetun tuonnin vahingollisen vaikutuksen poistamiseksi. Ottaen huomioon, että polkumyynti todennäköisesti jatkuisi tai toistuisi, jos toimenpiteet päätettäisiin, ja viitaten päätelmiin, joiden mukaan polkumyyntiä esiintyy voimassa olevista Korean tasavallan vastaisista toimenpiteistä huolimatta, päätellään, että toimenpiteitä olisi muutettava ja vahvistettava ne tässä tarkastelussa todetulle tasolle.

(174) Voimassa olevat Taiwanista peräisin olevien polyesterikatkokuitujen tuonnissa sovellettavat toimenpiteet eivät enää ole perusteltuja. Ottaen huomioon, ettei minkään todettu viittaavan siihen, että polkumyynti todennäköisesti jatkuisi tai toistuisi, jos toimenpiteet kumottaisiin, ja viitaten tämän tarkastelun päätelmiin vähimmäistasoa olevasta polkumyynnistä päätellään, että Taiwania vastaan suunnattu menettely olisi päätettävä ottamatta käyttöön toimenpiteitä.

(175) Valituksen tehnyt yhteisön tuotannonala vastusti Taiwanista tulevaa tuontia koskevan polkumyynnin vastaisen menettelyn ehdotettua päättämistä. Se vaati, että pelkästään otokseen valittujen vientiä harjoittavien tuottajien tilanteen sijasta olisi analysoitava Taiwanin markkinoita kokonaisuudessaan, koska on todennäköisempää, että otokseen kuulumattomat yritykset alkaisivat uudelleen harjoittaa vientiä polkumyyntihinnoilla, jos toimenpiteet kumottaisiin. Se väitti, että otokseen kuulumattomat yritykset hyvin todennäköisesti pyrkisivät huonon taloudellisen tilanteensa vuoksi maksimoimaan kassavirtansa lisäämällä (polkumyyntihinnoilla tapahtuvan) viennin määrää, mikä näkyisi myös niiden Yhdysvaltoihin suuntautuvaan vientiin soveltamissa hintakäytännöissä. Lisäksi väitettiin, että koska kyseisten yritysten tuotantokapasiteetti olisi noin 66 prosenttia yhteisön kulutuksesta, niiden viennistä johtuvat vaikutukset olisivat merkittävät.

(176) Huomattakoon, että valittu otos ei edustanut pelkästään 95 prosenttia Taiwanista yhteisöön suuntautuvasta polyesterikatkokuitujen viennistä, vaan se edusti myös 43 prosenttia Taiwanista muihin maihin suuntautuvasta vastaavasta viennistä, 71 prosenttia kotimarkkinamyynnistä ja 57 prosenttia kotimarkkinoiden tuotannosta ja oli siten perusasetuksen 17 artiklan mukaisesti erittäin edustava. Lisäksi huomautetaan, ettei valituksen tehnyt yhteisön tuotannonala esittänyt otoksesta vastalauseita menettelyn varhaisemmassa vaiheessa.

(177) Mitä tulee vahingollisen polkumyynnin toistumisen todennäköisyyteen, valituksen tehnyt yhteisön tuotannonala perusti näkemyksensä pelkkiin väitteisiin, joiden tueksi ei esitetty riittävää näyttöä. Niinpä väitteestä, että otokseen kuulumattomat yritykset hyvin todennäköisesti pyrkisivät huonon taloudellisen tilanteensa vuoksi maksimoimaan kassavirtansa lisäämällä EU:hun polkumyyntihinnoilla tapahtuvan viennin määrää, todetaan että kassavaroja voidaan luoda myynnin määrän kasvattamisen lisäksi monilla erilaisilla tavoilla, kuten lisäämällä lainanottoa, myymällä kannattamattomia toiminnan aloja ja kasvattamalla pääomaa osakeannin kautta. Väitetystä Yhdysvaltoihin suuntautuvasta polkumyyntihintaan tapahtuvasta viennistä ei myöskään esitetty vakuuttavaa näyttöä. Todettakoon vielä, että valituksen tehneen yhteisön tuotannonalan analyysi Taiwanissa olevasta tuotantokapasiteetista ei ota huomioon tuotantokapasiteetin vähentymistä, jota taiwanilaisten tuotantolaitosten siirtäminen Taiwanin ulkopuolelle ja yhden taiwanilaisen tuottajan konkurssi mahdollisesti aiheuttavat.

(178) Edellä esitetty huomioon ottaen Taiwaniin liittyvän polkumyynnin toistumisen todennäköisyyttä koskevat päätelmät pidetään voimassa.

E. **VAHINKO**

1. YHTEISÖN TUOTANNONALAN MÄÄRITELMÄ

(179) Seuraavat yhteisön tuottajat tukivat valitusta:

— Catalana de Polimers, S.A., Espanja

— Dupont Sabanci Polyester GmbH, Saksa

— Industrias Químicas Textiles, S.A., Espanja

— Tergal Fibres, S.A., Ranska

— Trevira GmbH, Saksa

— Wellman International Limited, Irlanti

(180) Koska kyseiset kuusi yhteistyössä toimivaa yhteisön tuottajaa edustivat 49 prosenttia tarkasteltavana olevan tuotteen yhteisön tuotannosta ja koska yksikään valitukseen osallistumaton yhteisön tuottaja ei selvästi vastustanut tämän menettelyn aloittamista, katsotaan että valituksen tehneet yhteisön tuottajat muodostavat perusasetuksen 4 artiklan 1 kohdassa ja 5 artiklan 4 kohdassa tarkoitetun yhteisön tuotannonalan. Kaksi valituksen tekijöihin kuulumatonta tuottajaa toimitti komissiolle yleisiä tietoja mutta ei tukenut valitusta.

2. YHTEISÖN KULUTUS

(181) Yhteisön kulutus määritettiin asianomaisista maista ja kaikista muista sellaisista kolmansista maista, joiden tiedetään tuottavan tarkasteltavana olevaa tuotetta ja vievän sitä yhteisöön, tulevan tuonnin määrän sekä yhteisön tuotannonalan ja muiden yhteisön tuottajien yhteisön markkinoilla myymän määrän perusteella. Koska vain kaksi kymmenestä valitukseen osallistumattomasta yhteisön tuottajasta toimitti tietoja myynnistään, kahdeksan muun valitukseen osallistumattoman tuottajan myynti laskettiin yhteisön tuotannonalan tekemässä valituksessa ilmoitettujen tietojen perusteella. Näille tiedoille saatiin tukea erään kuitualaan erikoistuneen riippumattoman konsulttiyrityksen julkaisuista.

(182) Johdonmukaisuussyistä tässä menettelyssä käytettiin Eurostatin tietoja, kun määritettiin asianomaisiin CN-koodeihin liittyvän tuonnin määrää. Huomattakoon, että asianomaisissa viejämaissa toimivien tuottajien ilmoittamat tuontimäärät olivat vastaavien Eurostatin lukujen mukaisia.

(183) Tämän perusteella yhteisön kulutus on pysynyt muuttumattomana niin, että vuonna 2000 kulutus oli 712 773 tonnia ja tutkimusajanjakson aikana 709 828 tonnia.

Taulukko 1

	2000	2001	2002	Tutkimusajanjakso
Yhteisön kulutus (tonnia)	712 773	661 227	729 916	709 828
Indeksi	100	94	102	99

3. POLYESTERIKATKOKUITUJEN TUONTI ASIANOMAISISTA MAISTA

3.1 **Kumulaatio**

(184) Taiwanille todettiin alle 2 prosentin polkumyyntimarginaali (ks. 138–146 kappale). Tästä syystä perusasetuksen 3 artiklan 4 kohdassa asetetut vaatimukset sille, että kyseisestä maasta tulevaa tarkasteltavana olevan tuotteen tuontia voitaisiin arvioida kumulatiivisesti vastaavan muista tarkasteltavana olevista maista tulevan tuonnin kanssa, jäävät täyttymättä.

(185) Komissio tutki vielä, voitaisiinko Kiinasta, Saudi-Arabiasta ja Etelä-Koreasta, jäljempänä 'asianomaiset maat', peräisin olevan tuonnin vaikutuksia arvioida kumulatiivisesti perusasetuksen 3 artiklan 4 kohdan nojalla.

(186) Kyseisessä artiklassa säädetään, että kahdesta tai useammasta maasta, joita tarkastellaan samassa tutkimuksessa samanaikaisesti, tulevan tuonnin vaikutuksia on tarkasteltava kumulatiivisesti, jos i) kustakin maasta tulevan tuonnin suhteen osoitettu polkumyyntimarginaali on perusasetuksen 9 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua vähimmäistasoa suurempi, ii) yhdestäkään maasta tulevan tuonnin määrä ei ole vähäpätöinen ja iii) tuotavien tuotteiden väliset kilpailuedellytykset ja tuotavien tuotteiden ja yhteisön samankaltaisen tuotteen väliset kilpailuedellytykset huomioon ottaen kyseinen arviointi on asianmukaista.

3.1.1 *Polkumyyntimarginaali ja tuonnin määrä*

(187) Kuten edellä mainittiin, tämä tutkimus on osoittanut, että Kiinalle, Saudi-Arabialle ja Etelä-Korealle vahvistetut polkumyyntimarginaalit ovat selvästi vähimmäistasoa suuremmat ja ettei kyseisistä maista tulevan tuonnin määrä ole perusasetuksen 5 artiklan 7 kohdan mukaisesti vähäpätöinen (tutkimusajanjaksona vastaavat markkinaosuudet olivat 4,7 prosenttia, 3,1 prosenttia ja 10 prosenttia).

3.1.2 *Kilpailuedellytykset*

(188) Määrittääkseen kumulatiivisen arvioinnin soveltuvuuden tuotavien tuotteiden ja yhteisön samankaltaisen tuotteen välisten kilpailuedellytysten kannalta komissio tutki ensin viejien markkinakäyttäytymistä vientihintojen ja -määrien osalta.

(189) Todettiin, että vientihintojen osalta kiinalaisten, saudi-arabialaisten ja eteläkorealaisten tuottajien markkinakäyttäytyminen oli samanlaista. Kyseiset maat ovat itse asiassa alentaneet tarkastelujakson aikana polyesterikatkokuitujen yksikkökohtaisia keskimyyntihintojaan vastaavasti 27, 23 ja 15 prosenttia. Kaikista kolmesta maasta tulevalle tuonnille määritettiin myös hyvin samantasoinen hinnan alittavuus (ks. 200 kappale).

(190) Kaikilla kolmella maalla oli myös merkittävä osuus yhteisön markkinoista, vaikka Etelä-Korea on kyseisistä viejämaista selvästi tärkein (tutkimusajanjakson aikana Kiinalla oli 4,7 prosentin, Saudi-Arabialla 3,1 prosentin ja Etelä-Korealla 10 prosentin markkinaosuus).

(191) Tutkimus vahvisti myös sen, että Kiinasta, Saudi-Arabiasta ja Etelä-Koreasta yhteisöön tulevassa tuonnissa käytettiin samoja myyntikanavia, sillä ylivoimaisesti suurin osa kyseisestä tuonnista kaupataan jakeluyritysten kautta eikä sitä myydä suoraan lopullisille asiakkaille.

(192) Kuten lisäksi edellä (ks. 22 kappaleesta alkaen) selostettiin, Kiinasta, Saudi-Arabiasta ja Etelä-Koreasta tuodulla tarkasteltavana olevalla tuotteella ja yhteisön tuotannonalan tuottamalla tuotteella on samat tekniset, fysikaaliset ja kemialliset perusominaisuudet ja niitä on pidettävä keskinäisen korvaavuuden kannalta samankaltaisina, joten kunkin lajin osalta ne kilpailevat keskenään.

(193) Yksi Saudi-Arabiassa toimiva vientiä harjoittava tuottaja väitti, että Saudi-Arabiasta tuotavat polyesterikatkokuidut eivät kilpaile muissa asianomaisissa maissa, etenkään Kiinassa, valmistettujen ja yhteisön tuotannonalan valmistamien polyesterikatkokuitujen kanssa. Kyseisen tuottajan mukaan Saudi-Arabian polyesterikatkokuitujen tuotanto keskittyy yksinomaan tavanomaisiin eli peruskuituihin, jotka eivät sovellu erityiskäyttöön vaan paremminkin yleiseen käyttöön, kun taas Kiinassa toimivilla ja yhteisön tuottajilla on kapasiteettia tuottaa tai ne tosiasiallisesti tuottavat niin kutsuttuja erikoistuotteita. Nämä polyesterikatkokuiduista valmistetut erikoistuotteet ovat tavallisesti merkkituotteita, ja ne suunnitellaan tiettyihin erityissovelluksiin ja -käyttötarkoituksiin, kuten palosuojatut, antibakteeriset tai nukkaantumattomat kuidut, ja tavallisesti ne edellyttävät edistynyttä tutkimus- ja kehitystyötä. Muutamat käyttäjät väittivät vielä, että ainoastaan eteläkorealaiset tuottajat toimittivat yhteisön markkinoille huokoissidoksisia onttoja kuituja, joita kyseiset käyttäjät pitivät erikoistuotteena.

(194) Näitä väitteitä ei tutkimuksessa vahvistettu. Ensimmäiseksi todettiin, että Kiinasta viedään yksinomaan tavanomaisia eli peruskuituihin luettavia polyesterikatkokuituja. Toiseksi Etelä-Koreasta suuntautuva polyesterikatkokuitujen vienti ei ole painottunut onttoihin kuituihin, joiden osuus Euroopan yhteisöön suuntautuvasta viennistä oli tutkimusajanjaksolla ainoastaan 24 prosenttia. Lisäksi edellä olevan erikoistuotteen määritelmän mukaan ei onttoja polyesterikatkokuituja voida pitää erikoistuotteena. Tekniseltä kannalta onkin saatu näyttöä siitä, että kaikki polyesterikatkokuitujen tuottajat pystyisivät normaalioloissa tuottamaan onttoja polyesterikatkokuituja, mutta useimmat eivät tee niin, koska tuotanto ei vallitsevalla hintatasolla ole enää kannattavaa. Vaikka yhteisön tuotannonala tuotti ja myi erikoistuotteita, sen polyesterikatkokuitujen tuotanto keskittyy pääasiassa perus- tai vakiokuituihin.

(195) Tästä syystä vahvistettiin, että kunkin asianomaisen maan viemä tarkasteltavana oleva tuote kilpailee sekä muista kyseisistä maista peräisin olevan tuotteen että yhteisön tuotannonalan (mahdollisesti) valmistamien polyesterikatkokuitujen kanssa.

(196) Edellä esitetyn perusteella pääteltiin, että kaikki edellytykset täyttyivät sille, että Kiinasta, Saudi-Arabiasta ja Etelä-Koreasta peräisin olevien polyesterikatkokuitujen tuontia voidaan tarkastella kumulatiivisesti.

3.2 **Kumuloitu määrä ja markkinaosuus**

(197) Kiinasta, Saudi-Arabiasta ja Etelä-Koreasta tulevan tuonnin kumuloitu määrä kasvoi vuoden 2000 ja tutkimusajanjakson välillä 111 905 tonnista 125 633 tonniin eli 12 prosenttia.

(198) Kumuloitu markkinaosuus kasvoi vuoden 2000 ja tutkimusajanjakson välillä 15,6 prosentista 17,6 prosenttiin.

Taulukko 2

Kiina, Saudi-Arabia ja Etelä-Korea	2000	2001	2002	Tutkimusajanjakso
Tuonti (tonnia)	111 905	89 457	120 847	125 633
Indeksi	100	79	107	112
Markkinaosuus	15,6 %	13,5 %	16,5 %	17,6 %

3.3 **Hinnat ja hinnan alittavuus**

(199) Kiinasta, Saudi-Arabiasta ja Etelä-Koreasta peräisin olevan polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin painotettu keskihinta laski vuoden 2000 ja tutkimusajanjakson välillä 18 prosenttia.

Taulukko 3

Kiina, Saudi-Arabia ja Etelä-Korea	2000	2001	2002	Tutkimusajanjakso
Painotettu keskihinta (EUR/kg)	1,08	1,07	0,9689	0,89
Indeksi	100	99	88	82

(200) Hinnan alittavuuden määrittämistä varten komissio tarkasteli tutkimusajanjakson ajalta olevia tietoja. Yhteisön tuotannonalan myyntihinnat olivat riippumattomilta asiakkailta veloitettuja hintoja, jotka oikaistiin tarvittaessa noudettuna lähettäjältä -tasolle eli huomioon ei otettu yhteisössä syntyneitä rahtikustannuksia ja joista vähennettiin alennukset ja hyvitykset. Kyselylomakkeessa määriteltyjen eri polyesterikatkokuitulajien hintoja verrattiin viejien veloittamiin nettohintoihin, joihin tehtiin tarvittavat ja perustellut oikaisut hintojen saattamiseksi CIF-tasolle yhteisön rajalla.

(201) Painotettu keskimääräinen hinnan alittavuuden marginaali oli tutkimusajanjakson aikana Kiinan osalta 16 prosenttia, Saudi-Arabian osalta 16,8 prosenttia ja Etelä-Korean osalta 24 prosenttia.

4. YHTEISÖN TUOTANNONALAN TILANNE

4.1 **Tuotanto**

(202) Yhteisön tuotannonalan tuotantomäärä väheni tarkastelujakson aikana 5 prosenttia.

Taulukko 4

	2000	2001	2002	Tutkimusajanjakso
Tuotanto (tonnia)	236 902	229 598	225 290	224 649
Indeksi	100	97	95	95

4.2 **Tuotantokapasiteetti ja kapasiteetin käyttöaste**

(203) Polyesterikatkokuitujen tuotantokapasiteetti on pidetty samalla tasolla koko tarkastelujakson ajan. Tuotantokapasiteetti väheni tarkastelujakson aikana vuoden 2000 tasosta eli 271 466 tonnista 277 561 tonniin. Tutkimusajanjakson aikana yhteisön tuotannonalan tuotantokapasiteetti oli 36 prosenttia yhteisön kokonaiskulutuksesta.

(204) Kapasiteetin käyttöaste on pienentynyt 6 prosenttiyksikköä eli 87 prosentista 81 prosenttiin. Koska tuotantokapasiteetti ei sinänsä vähentynyt, kapasiteetin käyttöasteen pieneneminen johtui pelkästään yhteisön tuotannonalan tuotantomäärien vähenemisestä.

Taulukko 5

	2000	2001	2002	Tutkimusajanjakso
Tuotantokapasiteetti (tonnia)	271 466	272 561	277 561	277 561
Indeksi	100	100	102	102
Kapasiteetin käyttöaste	87 %	84 %	81 %	81 %

4.3 **Varastot**

(205) Varastot kasvoivat tarkastelujakson aikana 13 prosenttia. Tätä ei kuitenkaan pidetä merkkinä vahingosta, sillä varastojen koko kuvastaa yhteisön tuotannonalan toimintapolitiikkaa pitää varastot suunnilleen kuukauden tuotantomäärän suuruisina.

Taulukko 6

	2000	2001	2002	Tutkimusajanjakso
Varastot (tonnia)	20 560	22 301	21 592	23 317
Indeksi	100	108	105	113

4.4 **Investoinnit**

(206) Investointien määrittäminen perustui viiden yrityksen toimittamiin tietoihin. Kuudes yritys ei toimittanut luotettavia tietoja. Luotettavia tietoja toimittaneet viisi yritystä tekivät tarkastelujakson aikana investointeja 34,5 miljoonan euron arvosta. Kuten taulukosta 7 voidaan nähdä, investointien kehityssuunta on ollut kasvava, ainoastaan vuonna 2002 ne vähenivät edelliseen vuoteen verrattuna. Todettiin kuitenkin, että kyseessä olivat lähes yksinomaan korvausinvestoinnit. Huomattava osa investoinneista liittyi suoraan tarkasteltavana olevan tuotteen valmistukseen. Ainoastaan yksi yhteisön tuotannonalaan kuuluva tuottaja on tehnyt merkittäviä investointeja kierrätyslaitokseen, joka tuottaa raaka-ainetta (polyeteenitereftalaatti(PET)-hiutaleet) polyesterikatkokuitujen tuotantoprosessia varten.

(207) Investointeja pidetään määrän ja luonteen (lähinnä korvausinvestointeja) puolesta vähäisinä pääomavaltaiselle teollisuudelle.

Taulukko 7

	2000	2001	2002	Tutkimusajanjakso
Investoinnit (EUR) (viisi kuudesta yrityksestä)	4 325 661	12 850 473	5 833 264	11 522 994
Indeksi	100	297	132	238

4.5 **Myynti ja markkinaosuus**

(208) Yhteisön tuotannonalan polyesterikatkokuitujen myynti Euroopan yhteisössä väheni vuoden 2000 ja tutkimusajanjakson välillä 6 prosenttia. Koska yhteisön kulutus kasvoi tarkastelujakson aikana 11 prosenttia, kyseinen myynnin väheneminen on näkynyt markkinaosuuden pienenemisenä. Yhteisön tuotannonalan markkinaosuus pieneni vuoden 2000 ja tutkimusajanjakson välillä 31 prosentista 29 prosenttiin.

Taulukko 8

	2000	2001	2002	Tutkimusajanjakso
Myynti EY:ssä (tonnia)	220 695	213 322	211 609	206 926
Indeksi	100	97	96	94
Markkinaosuus	31 %	32 %	29 %	29 %

4.6 **Hinnat**

(209) Yhteisön tuotannonalan yksikkökohtaiset myyntihinnat alenivat tarkastelujaksolla 8 prosenttia. Kuten taulukko 9 osoittaa, hintojen lasku tapahtui vuoden 2001 jälkeen eli samaan aikaan kuin asianomaisista maista tulevan tuonnin äkillinen voimakas kasvu ja tämän tuonnin hintojen huomattava lasku.

Taulukko 9

	2000	2001	2002	Tutkimusajanjakso
Painotettu keskihinta (EUR/kg)	1,48	1,49	1,38	1,36
Indeksi	100	101	93	92

4.7 **Kannattavuus**

(210) Yhteisön tuotannonalan painotettu keskimääräinen kannattavuus prosentteina nettoliikevaihdosta väheni vuoden 2000 ja tutkimusajanjakson välillä 4,4 prosentista – 3,2 prosenttiin.

Taulukko 10

	2000	2001	2002	Tutkimusajanjakso
Painotettu keskimääräinen kannattavuus prosentteina nettoliikevaihdosta	4,4 %	1,2 %	– 2,9 %	– 3,2 %

4.8 **Kassavirta ja sijoitetun pääoman tuotto**

(211) Kassavirta väheni vuoden 2000 ja tutkimusajanjakson välillä 25 687 824 eurosta 12 178 328 euroon.

(212) Sijoitetun pääoman tuotto määritettiin viiden yrityksen toimittamien tietojen pohjalta. Kuudes yritys ei toimittanut luotettavia tietoja. Sen sijoitetun pääoman tuotto noudatti kuitenkin kokonaisuudessaan samaa kehityssuuntausta kuin mikä todettiin tarkasteltavana olevan tuotteen osalta viidelle muulle yritykselle. Toimitetuista tiedoista ilmeni, että sijoitetun pääoman tuotto väheni tarkastelujakson aikana jyrkästi. Se väheni vuoden 2000 ja tutkimusajanjakson välillä 51,1 prosentista -8,5 prosenttiin.

Taulukko 11

	2000	2001	2002	Tutkimusajanjakso
Kassavirta (EUR)	25 687 824	17 843 711	14 511 142	12 178 328
Indeksi	100	70	56	47
Painotettu sijoitetun pääoman tuotto (viisi kuudesta yrityksestä)	51,1 %	19,9 %	47,4 %	–8,5 %

4.9 **Pääoman saanti**

(213) Muutamat yritykset rahoittavat toimintansa siinä yhtymässä, johon ne kuuluvat, joko konsernitilijärjestelmän kautta tai emoyhtiöiden myöntämillä yhtymän sisäisillä lainoilla. Muissa tapauksissa rahoituslähteenä käytetään yrityksen synnyttämää kassavirtaa. Jotkin yritykset ovat lisänneet omaa pääomaansa liittymällä pääomasijoitusrakenteisiin, joihin kuuluu rahoitusyhteisöjä, jotka puolestaan joissakin tapauksissa rahoittavat osakasyrityksiä osakaslainoilla.

(214) Edellä esitetyn perusteella useimmilla yhteisön tuotannonalaan kuuluvilla yrityksillä ei näytä olleen merkittäviä ongelmia pääoman saannissa. Kuitenkin yhdellä tutkituista yrityksistä todettiin olleen merkittäviä ongelmia toimintansa rahoittamisessa sekä velansaannin että oman pääoman osalta.

4.10 **Työllisyys ja palkat**

(215) Yhteisön tuotannonalan työntekijämäärä väheni tarkastelujakson aikana 7 prosenttia. Henkilöstömäärä väheni 84 työntekijällä. Palkkojen osalta yksi yritys ei toimittanut luotettavia tietoja vuodelta 2000. Tarkastelujakson muiden vuosien osalta kokonaispalkat nousivat 5 prosenttia, mikä on selvästi vähemmän kuin yhdenmukaistetun kuluttajahintaindeksin keskimääräinen nousu tarkastelujakson aikana niissä neljässä maassa, joissa yhteisön tuotannonala toimii (9,1 prosenttia).

Taulukko 12

	2000	2001	2002	Tutkimusajanjakso
Työntekijät	1 270	1 223	1 227	1 186
Indeksi	100	96	97	93
Painotettu keskipalkka (EUR/vuodessa) (viisi kuudesta yrityksestä vuonna 2000)	31 993	40 340	41 054	42 430
Indeksi		100	102	105

4.11 **Tuottavuus**

(216) Koko markkinoiden tuottavuus pysyi tarkastelujakson aikana samalla tasolla, sillä vuoden 2000 ja tutkimusajanjakson aikana se laski ainoastaan 2 prosenttia. Tämä kuvastaa sitä, että yhteisön tuotannonala teki vain vähän investointeja (sekä laadun parantamiseksi että määrän lisäämiseksi, ks. 206 kappaleesta alkaen).

Taulukko 13

	2000	2001	2002	Tutkimusajanjakso
Tuottavuus (tonnia/työntekijä)	195	195	190	192
Indeksi	100	100	97	98

4.12 **Kasvu**

(217) Kaiken kaikkiaan on paikallaan todeta, että yhteisön tuotannonalan markkinaosuus pieneni 2 prosenttiyksikköä eli enemmän kuin kysyntä väheni markkinoilla kokonaisuudessaan (1 prosentti).

4.13 **Polkumyyntimarginaalin suuruus ja toipuminen aiemmasta polkumyynnistä**

(218) Kun otetaan huomioon Kiinasta, Saudi-Arabiasta ja Etelä-Koreasta tulevan tuonnin määrä ja hinnat, ei tosiasiallisen polkumyyntimarginaalin suuruudesta yhteisön tuotannonalalle kohdistuvia vaikutuksia voida pitää vähäpätöisinä.

(219) Toisaalta katsotaan, että Kiinasta ja Saudi-Arabiasta polkumyynnillä tulevan tuonnin merkittävä kasvu on yhdessä Etelä-Koreasta tulevan tuonnin epätyydyttävän hintakehityksen kanssa estänyt yhteisön tuotannonalaa toipumasta aiemman polkumyynnin vaikutuksista.

5. VAHINKOA KOSKEVAT PÄÄTELMÄT

(220) Kiinasta, Saudi-Arabiasta ja Etelä-Koreasta tulevan tuonnin määrä on kasvanut huomattavasti sekä absoluuttisesti että markkinaosuuden puolesta. Tarkastelujakson aikana markkinaosuus kasvoi 2 prosenttia. Lisäksi kyseisistä maista tulevan tuonnin painotettu keskihinta laski tarkastelujakson aikana 18 prosenttia. Hinnan lasku tulee esille todetussa merkittävässä hinnan alittavuudessa.

(221) Useimmat yhteisön tuotannonalalle aiheutunutta vahinkoa kuvaavista osoittimista ovat kehittyneet tarkastelujaksolla kielteisellä tavalla, mikä viittaa merkittävään vahinkoon: vaikka yhteisön polyesterikatkokuitujen kulutus pysyi kokonaisuudessaan muuttumattomana, yhteisön tuotannonalan kokonaismyyntimäärä väheni 6 prosenttia ja samalla sen markkinaosuus pieneni 2 prosenttiyksikköä; tuotantomäärä väheni; tuotantokapasiteetti pysyi muuttumattomana ja kapasiteetin käyttöaste pieneni 6 prosenttia; keskimääräinen yksikkökohtainen myyntihinta laski 8 prosenttia; kannattavuus nettoliikevaihtoon nähden oli negatiivinen ja laski tarkastelujakson aikana 7,6 prosenttiyksikköä; myös muut kannattavuuteen liittyvät osoittimet, kuten kassavirta ja sijoitetun pääoman tuotto, heikkenivät tarkastelujakson aikana; työllisyys heikkeni 7 prosenttia ja tuottavuus 2 prosenttia. Myönteinen investointi- ja palkkakehitys ei muuta yhteisön tuotannonalan vahingollisesta tilanteesta muodostunutta kuvaa, sillä tarkastelujakson aikana investointien määrä oli kyseisenlaiselle pääomavaltaiselle teollisuudelle vähäinen ja inflaatio kumosi pääosan palkkojen nousun vaikutuksista.

(222) Edellä olevasta seuraa, että yhteisön tuotannonala on vaikeassa taloudellisessa tilanteessa ja että sille on aiheutunut perusasetuksen 3 artiklassa tarkoitettua vahinkoa.

F. **SYY-YHTEYS**

1. JOHDANTO

(223) Komissio tutki perusasetuksen 3 artiklan 6 ja 7 kohdan mukaisesti, oliko asianomaisista maista polkumyynnillä tuleva tuonti syynä yhteisön tuotannonalalle aiheutuneeseen merkittävään vahinkoon. Komissio tarkasteli perusasetuksen 3 artiklan 7 kohdan mukaisesti polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin lisäksi myös muita tiedossa olleita tekijöitä, jotka olisivat saattaneet vahingoittaa yhteisön tuotannonalaa, sen varmistamiseksi, ettei niiden aiheuttamaa vahinkoa katsottaisi virheellisesti polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin aiheuttamaksi.

2. POLKUMYYNNILLÄ TAPAHTUVAN TUONNIN VAIKUTUS

(224) Tarkastelujakson aikana asianomaisista maista tulevan tuonnin määrä kasvoi 12 prosenttia ja sen markkinaosuus kasvoi 2 prosenttia. Kiinasta, Saudi-Arabiasta ja Etelä-Koreasta tulevan tuonnin hinnat laskivat 18 prosenttia ja ne alittivat yhteisön tuotannonalan hinnat huomattavasti eli hinnan alittavuus oli vastaavasti 16 prosenttia, 16,8 prosenttia ja 24 prosenttia.

(225) Kiinasta, Saudi-Arabiasta ja Etelä-Koreasta peräisin olevan tuonnin määrän ja markkinaosuuden kasvu yhteisön tuotannonalan hintoja selvästi alemmilla hinnoilla tapahtui samaan aikaan kuin yhteisön tuotannonalan tilanne heikkeni.

(226) Yhteisön tuotannonalan myyntimäärä väheni ja markkinaosuus pieneni. Myyntimäärä väheni 6 prosenttia ja markkinaosuus pieneni 2 prosenttiyksikköä. Yhteisön tuotannonalan menettämän markkinaosuuden valtasi kokonaisuudessaan Kiinasta, Saudi-Arabiasta ja Etelä-Koreasta polkumyynnillä tuleva tuonti.

(227) Yhteisön tuotannonalan hintojen lasku ilmeni samaan aikaan kuin Kiinasta, Saudi-Arabiasta ja Etelä-Koreasta tuotavan tarkasteltavana olevan tuotteen hinnat laskivat jatkuvasti. Yhteisön tuotannonalan hinnat alkoivat laskea erityisesti vuoden 2001 jälkeen, jolloin myös Kiinasta, Saudi-Arabiasta ja Etelä-Koreasta tulevan tuonnin keskihinnat laskivat (ks. 199 ja 209 kappale ja taulukot 3 ja 9). Polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin hintoja alas painava vaikutus voitiin siten selvästi todeta.

(228) Yhteisön tuotannonalan kannattavuus heikkeni jyrkästi tarkastelujakson alusta lähtien ja se oli negatiivinen vuonna 2002 ja tutkimusajanjakson aikana. Yhteisön tuotannonalan toiminta oli tappiollista vuodesta 2002 lähtien ja samaan aikaan kasvoi polyesterikatkokuitujen tuonti erityisen alhaisilla hinnoilla asianomaisista maista. On myös syytä panna merkille, että yksi yhteisön tuotannonalaan kuuluva tuottaja osoitti, että sen toiminnan kannattavuus prosentteina nettoliikevaihdosta heikkeni niin kutsuttujen perus- tai vakiotuotteiden tuotannossa, jossa yhteisön tuotannonala kohtaa eniten kilpailua asianomaisten maiden taholta, enemmän kuin kaikkia kyseisen tuottajan valmistamia polyesterikatkokuitulajeja koskeva kannattavuus.

(229) Samanaikaisesti asianomaisista maista polkumyynnillä tulevan tuonnin vähitellen kasvaessa myös muut yhteisön tuotannonalan vahingollista tilannetta kuvaavat osoittimet, kuten työllisyyden, tuotantokapasiteetin ja kapasiteetin käyttöasteen epäsuotuisa kehitys, kuvastivat kielteistä kehityssuuntausta.

(230) Edellä esitetyn tarkastelun perusteella päätellään, että asianomaisista maista polkumyynnillä tuleva tuonti vaikutti ratkaisevasti yhteisön tuotannonalan tilanteen heikkenemiseen.

3. MUIDEN TEKIJÖIDEN VAIKUTUS

3.1 **Kulutuksen kehittyminen**

(231) Kuten 183 kappaleessa mainittiin, vuoden 2000 ja tutkimusajanjakson välillä kulutus pysyi yhteisön markkinoilla tasaisena. Siten se ei voi olla vahingon aiheuttaja.

3.2 **Yhteisön tuotannonalan investointien puuttuminen**

(232) Jatkojalostusteollisuus väitti toistuvasti, ettei yhteisön tuotannonala ollut investoinut nykyaikaisiin tuotantomenetelmiin, minkä vuoksi se olisi (ainakin osaksi) itse vastuussa vahingollisesta tilanteestaan. Kuten 207 kappaleessa todettiin, investointeja pidetään määrän ja luonteen (lähinnä korvausinvestointeja) puolesta vähäisinä pääomavaltaiselle teollisuudelle.

(233) Ottaen huomioon 202 kappaleessa ja sitä seuraavissa kappaleissa kuvatut olosuhteet yhteisön tuotannonalan ei kuitenkaan ollut mahdollista tehdä merkittäviä uusia investointeja. Kuten tässä jaksossa olevasta tarkastelusta käy ilmi, polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin lisäksi ei todettu olevan muita olosuhteita, joista olisi aiheutunut merkittäviä kielteisiä vaikutuksia yhteisön tuotannonalalle. Näissä olosuhteissa riittämättömiä investointeja ei tulisi nähdä vahingon syynä vaan pikemminkin yhtenä polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin seurauksena.

3.3 **Tuonti muista kolmansista maista**

(234) Polyesterikatkokuituja tuotiin tutkimusajanjakson aikana myös Yhdysvalloista, Turkista, Japanista, Tšekistä, Puolasta, Nigeriasta ja Etelä-Afrikasta. Tarkasteltaessa, olisiko muista maista tuleva tuonti saattanut aiheuttaa vahinkoa yhteisön tuotannonalalle, otettiin huomioon myös Taiwanista tuleva tuonti. Kuten 145 kappaleessa mainittiin, Taiwanista tuleva tuonti tapahtui tutkimusajanjakson aikana vähimmäistasoa olevalla polkumyynnillä.

(235) Muista kolmansista maista tulevan tuonnin määrä kasvoi vuoden 2000 ja tutkimusajanjakson välillä hieman eli 133 798 tonnista 137 123 tonniin. Tätä hienoista lisäystä yhdessä polyesterikatkokuitujen tasaisena pysyneen kulutuksen kanssa vastasi muista kolmansista maista kuin asianomaisista maista tulevan tuonnin markkinaosuuden pysyminen ennallaan (vuoden 2000 ja tutkimusajanjakson välillä 19 prosenttia).

(236) Eurostatin tietojen ja yritysten toimitiloissa tarkastettujen tietojen mukaan muista tärkeimmistä viejämaista peräisin olevan tarkasteltavana olevan tuotteen painotetut keskihinnat (1,25 euroa/kg) olivat tutkimusajanjaksolla hyvin samantasoiset kuin yhteisön tuotannonalan painotetut keskihinnat. Tästä syystä päätellään, että kyseinen tuonti ei ole voinut aiheuttaa vahinkoa yhteisön tuotannonalalle.

(237) Muutamat vientiä harjoittavat tuottajat väittivät, että Turkista yhteisöön suuntautuva vienti tapahtui polkumyyntihinnoin, mikä olisi vaikuttanut yhteisön tuotannonalan vahingolliseen tilanteeseen.

(238) Ylivoimaisesti suurimman osan Turkista yhteisöön tulevan polyesterikatkokuitujen tuonnin jakelusta hoitaa yksi valituksen tehneistä yrityksistä, joka on etuyhteydessä turkkilaiseen vientiä harjoittavaan tuottajaan. Esitettiin kuitenkin näyttöä siitä, että valituksen tehnyt yritys suoritti polyesterikatkokuitujen ostot etuyhteydessä olevalta turkkilaiselta yritykseltä riippumattomasti ja että niiden tarkoituksena oli täydentää kyseisen yhteisön tuottajan tuotevalikoimaa markkinakysynnän ollessa voimakasta. Kyseinen tuonti ei myöskään liittynyt mihinkään sellaiseen hylättyyn tai viivästyneeseen investointihankkeeseen, josta olisi voinut aiheutua yhteisössä sijaitsevan etuyhteydessä olevan yrityksen tuotantokapasiteetin vähenemistä. Lisäksi todennettiin, että etuyhteydessä oleva yhteisön tuoja jälleenmyi turkkilaista alkuperää olevat polyesterikatkokuidut samalla hintatasolla kuin itse valmistamansa tuotteet ja ettei se alittanut muiden yhteisön tuotannonalaan kuuluvien yritysten keskihintoja.

3.4 **Valituksen tekijöihin kuulumattomat yhteisön tuottajat**

(239) Valituksen tekijöihin kuulumattomien yhteisön tuottajien markkinaosuus oli tutkimusajanjakson aikana noin 31,5 prosenttia. Tarkastelujakson aikana niiden myynnin määrä väheni 7 prosenttia ja markkinaosuus pieneni 2 prosenttiyksikköä.

(240) Lisäksi käytettävissä olevien tietojen perusteella näyttää siltä, että valituksen tekijöihin kuulumattomien tuottajien keskihinnat ovat samalla tasolla kuin valituksen tehneiden tuottajien keskihinnat. Tämä viittaa siihen, että näiden tuottajien tilanne on samanlainen kuin yhteisön tuotannonalan tilanne eli että niille on aiheutunut vahinkoa polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin johdosta. Tästä syystä ei voida päätellä, että muut yhteisön tuottajat olisivat aiheuttaneet yhteisön tuotannonalalle merkittävää vahinkoa.

3.5 **Raaka-aineiden hintavaihtelut**

(241) Raaka-ainekustannukset muodostavat merkittävän osan (noin 60 prosenttia) polyesterikatkokuitujen kokonaistuotantokustannuksista. Tämän vuoksi polyesterikatkokuitujen hinnat ovat suuresti riippuvaisia raaka-ainekustannuksista.

(242) Nk. ensiöpolyesterikatkokuidut valmistetaan öljyn johdannaistuotteista (lähinnä monoeteeniglykolista ja puhdistetusta tereftaalihaposta, jäljempänä 'MEG' ja 'PTA'). Yhteisön tuotannonala valmistaa myös vähäisemmässä mutta yhä kasvavassa määrin nk. uusiopolyesterikatkokuituja kierrätysmateriaaleista (polyeteenitereftalaattia (PET) olevista pulloista ja muusta jätteestä). Lisäksi polyesterikatkokuidut voivat olla näiden raaka-aineiden yhdistelmiä, jolloin niiden valmistukseen on käytetty sekä öljyn johdannaistuotteita että kierrätettyä PET-jätettä.

(243) MEG:n ja PTA:n hinnat ovat riippuvaisia öljynhinnan vaihteluista. Tarkastuskäyntien aikana voitiin todeta, että kierrätysmateriaalien hintojen kehitys on tavallisesti yhteydessä MEG:n ja PTA:n hintavaihteluihin.

(244) Edellä esitetyn perusteella eräät vientiä harjoittavat tuottajat väittivät, että vahinko, jonka väitetään aiheutuneen yhteisön tuotannonalalle, johtuu raaka-ainekustannusten vaihteluista ja erityisesti öljynhinnan maailmanlaajuisesta noususta.

(245) Tältä osin voidaan todeta, että raaka-aineiden tuottajilta saatujen tietojen mukaan MEG:n hinnat nousivat 14 prosenttia ja PTA:n hinnat 13 prosenttia vuodesta 2002 tutkimusajanjakson loppuun. Tämä raaka-ainekustannusten nousu ei kuitenkaan näkynyt yhteisön tuotannonalan myymien polyesterikatkokuitujen keskihinnan nousuna (ks. 209 kappale edellä), vaikka kuidut ovat hintavaihteluille alttiita tuotteita. EU:n tuottajien hinnat päinvastoin laskivat hieman kyseisenä ajanjaksona. Myös kolmansien maiden tuottajien voidaan olettaa kokeneen samankaltaisia hinnankorotuksia tärkeimpien öljypohjaisten tuotantopanosten kuten MEG:n ja PTA:n osalta, mutta tutkimuksen mukaan asianomaisista maista peräisin olevien polyesterikatkokuitujen tuontihinnat laskivat kuitenkin merkittävästi edellä mainittuna ajanjaksona. Tutkimuksessa todettiin, että polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin aiheuttaman kilpailun vuoksi yhteisön tuottajat eivät voineet siirtää raaka-ainekustannusten nousua lainkaan asiakkaittensa kannettavaksi.

(246) Raaka-aineiden hintojen vaihtelun myös odottaisi vaikuttavan samalla tavoin sekä yhteisön tuotannonalan että asianomaisissa maissa toimivien viejien polyesterikatkokuiduista veloittamiin hintoihin, koska öljy on hyödyke, jonka hinnoittelu on yhdenmukaista kaikkialla maailmassa. Tämän perusteella edellä mainittu väite hylättiin.

3.6 **Valuuttakurssien vaihtelu**

(247) Tutkimuksessa tarkasteltiin euron ja Yhdysvaltojen dollarin välisiä kurssivaihteluita. Ylivoimaisesti suurin osa asianomaisista maista Euroopan yhteisöön suuntautuvista tuontitapahtumista laskutetaan dollareissa. Euron arvo dollariin nähden on noussut vuoden 2002 puolivälistä lähtien, tutkimusajanjaksona merkittävästi, mikä on lisännyt euroalueelle suuntautuvaa vientiä kyseisenä ajanjaksona. Tämän perusteella eräät asianomaiset osapuolet väittivät, että tässä ”dollarivetoisessa” kaupankäynnissä kyseisen valuutan heikkeneminen suhteessa euroon on ”väistämättä” lisännyt polyesterikatkokuitujen tuontia Euroopan yhteisöön.

(248) Polyesterikatkokuitujen tapauksessa euron vahvistuminen on suosinut tuontia myös muista maista kuin niistä, joiden todettiin harjoittaneen polkumyyntiä. Kyseisen tuonnin määrä ei kuitenkaan kasvanut tarkastelujaksolla (vaan jopa väheni hieman vuoden 2002 ja tutkimusajanjakson välillä), kun taas tuonti polkumyyntiä harjoittaneista maista kasvoi samana aikana 12 prosenttia. Vaikka periaatteessa ei voidakaan sulkea pois sitä mahdollisuutta, että euron arvon kohoaminen dollariin nähden on saattanut lisätä polyesterikatkokuitujen tuontia asianomaisista maista, se seikka, että tämä valuuttakurssien vaihtelu ei ole vaikuttanut tuontiin muista maista, osoittaa, että sitä ei voida pitää asianomaisista maista polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin voimakkaan kasvun syynä.

(249) Lisäksi väite, jonka mukaan yhteisön tuotannonalalle aiheutunut vahinko johtuu euron vahvistumisesta suhteessa Yhdysvaltojen dollariin, voi pitää paikkansa vain sen ajanjakson osalta, jona kyseinen vahvistuminen tapahtui, eli vuoden 2002 puolivälistä tutkimusajanjakson loppuun; erityisesti kyse voisi olla tutkimusajanjaksosta, jolloin näiden valuuttojen ero oli suurimmillaan.

(250) Tästä syystä pääteltiin, että vaikka euron arvon nousu suhteessa Yhdysvaltojen dollariin on saattanut suosia polyesterikatkokuitujen vientiä Euroopan yhteisöön, se ei tarjoa selitystä asianomaisista maista peräisin olevan tuonnin merkittävälle kasvulle verrattuna tuontiin muista kolmansista maista.

4. SYY-YHTEYTTÄ KOSKEVAT PÄÄTELMÄT

(251) Kun otetaan huomioon toisaalta asianomaisista maista polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin ja sen markkinaosuuden kasvu sekä todettu hinnan alittavuus ja toisaalta samaan aikaan tapahtunut yhteisön tuotannonalan tilanteen heikkeneminen, voidaan päätellä, että polkumyynnillä tapahtunut tuonti on yhteisön tuotannonalalle aiheutuneen merkittävän vahingon syynä. Tutkimuksessa todettiin erityisesti, että kun tuonnin keskihinnat laskivat, yhteisön tuotannonala ei voinut korottaa keskihintojaan suunnitellulla tavalla. Tämä johti kannattavuuden heikkenemiseen niin, että vuonna 2002 ja tutkimusajanjaksona, jolloin tuonti asianomaisista maista lisääntyi ja hinnat laskivat eniten, yhteisön tuotannonalan tulos oli tappiollinen.

(252) Tiettyjen tekijöiden kuten kulutuksen kehityksen, muista kuin asianomaisista maista tapahtuvan tuonnin, valituksen tekijöihin kuulumattomien tuottajien markkinakäyttäytymisen ja yhteisön tuotannonalan tekemien investointien vähäisyyden tarkastelu osoitti, että nämä tekijät eivät ole voineet aiheuttaa merkittävää vahinkoa yhteisön tuotannonalalle. Lisäksi on todettava, että vaikka eräät muut tekijät, kuten raaka-ainehintojen ja valuuttakurssien vaihtelut, ovat saattaneet myötävaikuttaa yhteisön tuotannonalalle aiheutuneeseen vahinkoon, niiden vaikutus ei riitä muuttamaan päätelmää siitä, että asianomaisista maista polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin ja yhteisön tuotannonalalle aiheutuneen merkittävän vahingon välillä on tosiasiallinen ja merkittävä syy-yhteys.

G. **YHTEISÖN ETU**

1. ALUSTAVAT HUOMIOT

(253) Tutkimuksessa arvioitiin perusasetuksen 21 artiklan mukaisesti, olisiko polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden käyttöönotto yleisesti yhteisön edun vastaista. Yhteisön etua määritettäessä arvioitiin kaikki asiaan liittyvät etunäkökohdat eli yhteisön tuotannonalan sekä tarkasteltavana olevan tuotteen tuojien, kauppiaiden ja käyttäjien edut.

(254) Jotta olisi voitu arvioida toimenpiteiden käyttöönoton tai siitä luopumisen todennäköisiä vaikutuksia, kaikilta asianomaisilta osapuolilta, joita asian tiedettiin koskevan tai jotka ilmoittautuivat komissiolle, pyydettiin tietoja. Tämän perusteella komissio lähetti kyselylomakkeet yhteisön tuotannonalalle, 10 muulle yhteisön tuottajalle, 23 käyttäjälle ja kolmelle raaka-aineiden toimittajalle. Vastaukset kyselyyn saatiin valituksen tehneiltä kuudelta yhteisön tuottajalta, kahdelta valitukseen osallistumattomalta tuottajalta, viideltä etuyhteydessä olevalta tuojalta, 15 käyttäjältä ja kahdelta raaka-aineiden toimittajalta ([8]).

(255) Menettelyä aloitettaessa oli tiedossa 31 etuyhteydetöntä tuojaa. Etuyhteydettömien tuojien suuren määrän vuoksi komissio päätti perusasetuksen 17 artiklan mukaisesti tehdä tutkimuksensa etuyhteydettömistä tuojista valitun otoksen perusteella. Otoksen valinta perustui sellaiseen asianomaisen tuonnin suurimpaan edustavaan määrään, joka voitiin kohtuudella tutkia käytettävissä olevassa ajassa.

(256) Otokseen valittiin alun perin viisi yritystä sillä perusteella, kuinka paljon ne toivat tarkasteltavana olevaa tuotetta asianomaisista maista. Yhden näistä viidestä yrityksestä katsottiin myöhemmin kieltäytyneen yhteistyöstä, koska se ei täyttänyt sille lähetettyä kyselylomaketta kokonaan, joten se jätettiin lopullisen otoksen ulkopuolelle. Muiden neljän otokseen valitun yrityksen osuus kaikesta tarkasteltavana olevasta tuonnista oli 14,6 prosenttia. Lopulliseen otokseen kuuluivat seuraavat yritykset:

— S.I.M.P., SpA, Italia

— Highams Group Ltd., Yhdistynyt kuningaskunta

— Tob Herman Industries, N.V., Belgia

— Marubeni Europe plc, Hamburg Branch, Saksa

(257) Tämän perusteella tutkittiin, oliko polkumyyntiä, yhteisön tuotannonalan tilannetta ja syy-yhteyttä koskevista päätelmistä huolimatta olemassa pakottavia syitä, joiden perusteella olisi pääteltävä, ettei tässä erityistapauksessa olisi yhteisön edun mukaista ottaa käyttöön toimenpiteitä.

2. YHTEISÖN TUOTANNONALA

(258) Yhteisön tuotannonalalle on aiheutunut merkittävää vahinkoa, kuten edellä johdanto-osan 202 kappaleessa ja sitä seuraavissa kappaleissa todetaan.

(259) Polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden käyttöönotto antaisi yhteisön tuotannonalalle mahdollisuuden saavuttaa se kannattavuustaso, jonka se olisi voinut saavuttaa ilman polkumyynnillä tapahtuvaa tuontia, ja lisäksi se saisi tilaisuuden hyödyntää yhteisön markkinoilla tapahtunutta kehitystä. Tämä takaisi polyesterikatkokuituja valmistavan yhteisön tuotannonalan elinkelpoisuuden.

(260) Yhteisön tuotannonala on onnistunut löytämään tärkeitä markkinarakoja enemmän lisäarvoa tuottavien, erikoiskäyttöön tarkoitettujen polyesterikatkokuitujen segmentissä, mutta on korostettava, että yhteisön tuotannonalan ydinliiketoimintana on edelleen tavanomaisten kuitujen valmistus sekä kudottuja kankaita että kuitukankaita varten; nämä markkinasegmentit ovat juuri niitä, joissa tarkasteltavina olevista maista peräisin olevaa tuontia esiintyy yhä kasvavassa määrin ja joissa yhteisön tuotannonala joutuu eniten kohtamaan epätervettä kilpailua.

(261) Erikoiskuitujen myyntikate on hyvä, mutta niitä myydään vain vähäisiä määriä. Voidakseen maksimoida kapasiteetin käyttöasteen ja kattaa tuotannon kiinteät kustannukset yhteisön tuotannonalan on pystyttävä myymään suuria määriä tavanomaisia eli peruskuituja. Tästä syystä tullien käyttöönotolla taataan sekä tavanomaisten polyesterikatkokuitujen tuotannon elinkelpoisuus että enemmän lisäarvoa tuottavien polyesterikatkokuitujen tuotannon jatkuminen, joka on vahvasti sidoksissa peruskuitutuotannon elinkelpoisuuteen. Olisi huomattava, että yhteisön tuotannonala on erikoiskuitujen tärkein toimittaja maailmanmarkkinoilla ja että tämän tyyppisiä suurta lisäarvoa tuottavia tuotteita ei ole saatavissa tämän menettelyn alaan kuuluvista maista. Tämän vuoksi katsotaan, että toimenpiteiden käyttöönotto olisi yhteisön tuotannonalan edun mukaista.

3. VAIKUTUS KÄYTTÄJIIN JA TUOJIIN

(262) Kuten edellä 254 ja 256 kappaleessa todettiin, komission kyselylomakkeeseen saatiin 15 vastausta käyttäjiltä, 4 täydellistä vastausta otokseen valituilta etuyhteydettömiltä tuojilta ja 5 vastausta etuyhteydessä olevilta tuojilta. Lisäksi kolme käyttäjäjärjestöä toimitti komissiolle tietoja ja katsoi, että käynnissä oleva menettely olisi päätettävä ottamatta toimenpiteitä käyttöön.

([8]) Yksi yhteistyössä toimivista valituksen tekijöihin kuulumattomista tuottajista ilmoitti, ettei sillä ole lainkaan avoimille markkinoille kohdistuvaa myyntiä vaan että kaikki sen tuottamat polyesterikatkokuidut myydään etuyhteydessä oleville yrityksille eli kytkösmarkkinoille.

(263) Tuotteen käyttäjät ovat tekstiilialalla toimivia yrityksiä. Polyesterikatkokuitujen markkinat jakautuvat siten, että osa kuiduista käytetään kehruuseen (eli tekstiilien tuotannossa käytettävän filamentin valmistukseen, jolloin niihin voidaan yhdistää myös muita kuituja kuten puuvillaa tai villaa), osa kuitukankaisiin (eli sellaisten kuiturainojen ja -harsojen, ei kuitenkaan paperin, valmistukseen, joissa kuituja ei ole ensin muunnettu langoiksi vaan ne on sidottu toisiinsa kitkan ja/tai kiinne- ja sidevoimien ja/tai liima-aineiden avulla) ja osa täyteaineisiin (eli tiettyjen tekstiilituotteiden kuten tyynyjen tai auton istuinten pehmustamiseen tai toppaamiseen). Useimmat tässä menettelyssä yhteistyössä toimineet käyttäjät ovat kuitukangastuotteiden tuottajia. Ne kuuluvat Euroopan kuitukangasteollisuutta edustavaan järjestöön, joka on yksi tässä menettelyssä yhteistyössä toimineista kolmesta käyttäjäjärjestöstä ([9]). Yhteistyössä toimineiden käyttäjien kyselyvastauksissaan ilmoittamien, hankintoja koskevien tietojen perusteella kyseisten käyttäjien osuus polyesterikatkokuitujen kokonaiskulutuksesta yhteisössä oli tutkimusajanjakson aikana noin 5 prosenttia ja niiden osuus asianomaisista maista peräisin olevan tuonnin kokonaismäärästä noin 13 prosenttia. Käyttäjät ja tuojat ilmoittivat vastustavansa tullien käyttöönottoa useista eri syistä.

(264) Jatkojalostusteollisuus katsoi ensinnäkin, että yhteisön polyesterikatkokuitujen markkinat ovat huomattavassa määrin riippuvaisia ulkopuolisista tavarantoimittajista (eurooppalaiset tuottajat pystyvät tyydyttämään enintään 60 prosenttia markkinoiden kysynnästä). Kaksi tutkimuksen kohteina olevista maista, Taiwan ja Etelä-Korea, ovat merkittävimpiä polyesterikatkokuitujen toimittajia maailmassa, kun otetaan huomioon niiden tuotantokapasiteetti ja osuus yhteisön markkinoista. Tästä syystä polkumyyntitullien taso vaikuttaa väistämättä yhteisön olennaisiin etuihin.

(265) Polyesterikatkokuitujen käyttäjät väittivät myös toimivansa hintoihin erittäin herkästi reagoivilla markkinoilla, joilla pieniäkään lisäkustannuksia ei ole mahdollista siirtää lopullisen kuluttajan kannettavaksi, koska lopputuotteiden (esim. tyynyt, tekstiilit) markkinoilla vallitsee jo nyt kireä kilpailutilanne, joka johtuu erityisesti Kaakkois-Aasian maista ja Kiinasta peräisin olevista tuotteista. Nämä maat myyvät tuotteitaan jo erittäin alhaiseen hintaan ja monet eurooppalaiset tekstiilituottajat ovat joutuneet siirtämään ainakin osan tuotannostaan yhteisön ulkopuolisiin maihin.

(266) Lisäksi eräät polyesterikatkokuitujen käyttäjät väittivät, että tiettyjä asianomaisen tuotteen lajeja (nk. onttoja kuituja) ei valmisteta yhteisössä, eivätkä yhteisön tuottajat myöskään aloita niiden valmistusta lähitulevaisuudessa, koska niillä ei ole tähän tarvittavia laitteita. Näitä polyesterikatkokuitulajeja on tästä syystä tuotava muualta (niitä valmistetaan lähinnä Etelä-Koreassa).

(267) Lopuksi väitettiin vielä, että jatkojalostusteollisuus on polyesterikatkokuituja valmistavasta tuotannonalasta poiketen työvoimavaltainen tuotannonala. Eräät asianomaiset osapuolet huomauttivat tässä yhteydessä, että jatkojalostusteollisuus työllistää huomattavasti enemmän ihmisiä kuin pääomavaltainen polyesterikatkokuitujen tuotanto. Esimerkiksi Euroopan kuitukangasteollisuus työllistää suoraan 16 000 työntekijää, kun taas polyesterikatkokuituja valmistavissa yrityksissä työntekijöitä on yhteensä 1 180. Kuitukankaiden tuottajat ilmoittivat, että polyesterikatkokuitujen osuus niiden valmistamien tuotteiden kokonaistuotantokustannuksista on keskimäärin 40 prosenttia. Ne väittivät, että tullien käyttöönotto voisi johtaa työpaikkojen menetyksiin tai tuotantolaitosten siirtämiseen yhteisön ulkopuolelle.

(268) Väitteestä, jonka mukaan yhteisön markkinat ovat riippuvaisia ulkopuolisista tavarantoimittajista, voidaan todeta, että vaikka Kiinasta ja Saudi-Arabiasta peräisin olevaan tuontiin onkin tarkoitus soveltaa keskimäärin 27 prosentin tulleja, näiden maiden osuus yhteisön markkinoista oli tutkimusajanjakson aikana vain 7 prosenttia. Toisaalta Taiwanista peräisin olevaan tuontiin tällä hetkellä sovellettavat toimenpiteet on tarkoitus kumota ja samalla alentaa Etelä-Koreasta tulevaan tuontiin sovellettavia tulleja. Tässä yhteydessä on korostettava, että tutkimusajanjakson aikana eli sovellettaessa nykyisen tasoisia toimenpiteitä (ks. 3 kappale edellä) Taiwanin ja Etelä-Korean markkinaosuus oli 19 prosenttia. Toisaalta erään arvovaltaisen kuitumarkkinoihin erikoistuneen konsulttitoimiston mukaan polkumyyntitullien soveltamisalaan kuulumattomissa maissa (lähinnä Yhdysvallat, Meksiko, Turkki ja Etelä-Afrikka) sijaitsevilla merkittävillä polyesterikatkokuitujen tuottajilla oli tutkimusajanjakson aikana liikakapasiteettia määrä, joka vastaa noin 50 prosenttia yhteisön koko kulutuksesta. Näistä maista tulevan tuonnin markkinaosuus yhteisössä on jo merkittävä, sillä se oli tutkimusajanjakson aikana 5,3 prosenttia.

(269) Näin ollen vaikka Kiinasta ja Saudi-Arabiasta peräisin olevassa tuonnissa ehdotetaankin otettavaksi käyttöön polkumyyntitullit, yhteisössä toimivat käyttäjät voisivat, ottaen huomioon toimenpiteiden kumoamisen Taiwanin osalta ja niiden alentamisen Etelä-Korean tapauksessa, edelleen hankkia (tai alkaa hankkia) tarvitsemansa raaka-aineet merkittäviltä asianomaisen tuotteen toimittajilta esimerkiksi Etelä-Koreasta tai muilta huomattavilta toimittajilta, jotka sijaitsevat polkumyyntitullien soveltamisalaan kuulumattomissa maissa (Taiwan mukaan lukien).

(270) Väitteestä, jonka mukaan polyesterikatkokuitujen käyttäjät eivät voi siirtää polkumyyntitullien käyttöönotosta johtuvia lisäkustannuksia asiakkaidensa kannettaviksi, voidaan yhteistyössä toimineiden, asianomaista tuotetta Kiinasta, Saudi-Arabiasta, Etelä-Koreasta ja Taiwanista hankkivien käyttäjien tapauksessa (nämä olivat lähes yksinomaan kuitukankaiden tuottajia) todeta, että toimenpiteiden käyttöönotto lisäisi kyseisen jatkojalostusteollisuuden tuotantokustannuksia noin 0,40 prosenttia; tähän prosenttimäärään on päädytty ottaen huomioon, että i) polkumyyntitulli on Kiinan ja Saudi-Arabian osalta keskimäärin 34,6 prosenttia ja näiden maiden markkinaosuus tutkimusajanjakson aikana oli 7,8 prosenttia; ii) Etelä-Koreasta peräisin olevalle tuonnille määrättävä keskimääräinen tulli on 2 prosenttiyksikköä pienempi kuin kyseisessä tuonnissa asetuksella (EY) N:o 2852/2000

([9]) Arviolta 25 prosenttia yhteisössä tutkimusajanjakson aikana käytetyistä polyesterikatkokuiduista käytettiin kuitukangastuotteita valmistavissa yrityksissä.

käyttöön otettu keskimääräinen tulli ja Taiwania koskevat toimenpiteet on tarkoitus kumota; iii) Etelä-Koreasta ja Taiwanista peräisin olevan tuonnin osuus yhteisön markkinoista oli tutkimusajanjakson aikana yhteensä 19,3 prosenttia ja iv) polyesterikatkokuitujen osuudeksi yhteistyössä toimineiden käyttäjien lopputuotteiden (kuitukangastuotteiden) tuotantoon liittyvistä kustannuksista on vahvistettu keskimäärin 40 prosenttia, joten yhteistyössä toimineiden jatkokäyttäjien tuotantokustannusten nousu käyttöön otettavien toimenpiteiden johdosta olisi noin 0,40 prosenttia.

(271) Vaikka käyttäjät eivät siis väitteensä mukaisesti pystyisikään siirtämään tuotantokustannusten nousua asiakkaidensa kannettavaksi, vaikutukset käyttäjien taloudelliseen tilanteeseen jäisivät joka tapauksessa vähäisiksi. Tämän perusteella katsotaan, että myöskään kyseisten yritysten työvoimatilanteeseen ei kohdistuisi kielteisiä vaikutuksia.

(272) Tutkimuksessa havaittiin myös, että vaikka 50 prosenttiin kaikista yhteisön ulkopuolisista maista peräisin olevasta tarkasteltavana olevan tuotteen tuonnista sovelletaan polkumyynnin vastaisia toimenpiteitä ja/tai tasoitustoimenpiteitä, kulutus kuitukankaiden markkinasegmentissä on kasvanut tarkastelujakson aikana. Euroopan kuitukangastuottajia edustavan järjestön toimittamien tietojen mukaan alan yritysten tuotanto kasvoi vuosina 2000–2002 noin 17 prosenttia.

(273) Lisäksi todettiin, että myös yhteisön tuotannonalan yrityksillä on tarvittava tekninen taitotieto ja laitteet onttojen polyesterikatkokuitujen tuottamiseen. Kuten edellä jo mainittiin, yhteisön tuotannonala ei tällä hetkellä valmista kyseistä tuotetta polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin aiheuttamien voimakkaiden hintapaineiden vuoksi. Kyseisten kuitujen pääasialliseen toimittajaan, Korean tasavaltaan, tällä hetkellä sovellettavia toimenpiteitä on joka tapauksessa tarkoitus alentaa.

(274) Edellä esitetyn perusteella ja ottaen huomioon käyttöön otettavien toimenpiteiden tason ja menettelyn päättämisen Taiwanin osalta, voidaan todeta, että toimenpiteiden käyttöönotto tuskin heikentäisi tarkasteltavan olevan tuotteen käyttäjien ja tuojien tilannetta.

4. VAIKUTUS RAAKA-AINEIDEN TOIMITTAJIIN

(275) Kaksi raaka-aineiden toimittajaa toimi yhteistyössä tässä menettelyssä vastaamalla niille lähetettyyn kyselyyn. Ne ovat petrokemian alan yrityksiä, jotka toimittavat polyesterikatkokuitujen tuottajille puhdistettua tereftaalihappoa (PTA) ja monoeteeniglykolia (MEG). Molemmat yritykset kannattivat yksiselitteisesti tullien käyttöönottoa. Yhteisön edun näkökulmasta näiden yritysten asemaa tässä menettelyssä on kuitenkin tarkasteltava sitä taustaa vasten, että raaka-aineiden myynti polyesterikatkokuitujen tuottajille muodostaa vain vähäisen osan niiden liikevaihdosta, joten toimenpiteiden käyttöönotto tai siitä luopuminen ei vaikuttaisi merkittävästi niiden taloudelliseen tai kaupalliseen asemaan.

5. YMPÄRISTÖNÄKÖKOHDAT

(276) Kuten edellä todettiin, polyesterikatkokuidut voivat olla ensiökuituja, jotka on valmistettu öljyn johdannaistuotteista (MEG ja PTA), uusiokuituja, jotka on valmistettu polyeteenitereftalaattia (PET) olevista pulloista ja muusta jätteestä, tai näiden yhdistelmiä, joissa on käytetty sekä öljyn johdannaistuotteita että kierrätysmateriaalia. Komission tutkimus osoitti, että tutkimusajanjakson aikana yhteisön tuotannonalan polyesterikatkokuitujen tuotantoon käyttämistä raaka-aineista noin 60 prosenttia oli ensioraaka-aineita ja 40 prosenttia uusioraaka-aineita. Yhteisön tuotannonalan tarkoituksena on asteittain lisätä uusioraaka-aineiden käyttöä polyesterikatkokuitujen tuotannossa. Kaksi yhteisön tuotannonalan yrityksistä on rakentanut tuotantolaitoksiinsa materiaalin kierrätyslinjat. Lisäksi yhden yrityksen on tarkoitus ottaa tällainen linja käyttöön vuosien 2004 ja 2005 aikana.

(277) Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 6 artiklan mukaan ympäristönsuojelu on yhteisön politiikkaa tai toimintaa, jolla pyritään saavuttamaan perustamissopimuksen 2 artiklassa vahvistetut tavoitteet, muun muassa taloudellisen toiminnan kestävä kehitys. Tämän pohjalta yhteisö on pitänyt jätteiden syntymisen ehkäisyä ja jätehuollon kehittämistä yhtenä tärkeimmistä tavoitteistaan.

(278) Yhteisössä on annettu erityisesti pakkauksia ja pakkausjätettä koskevaa lainsäädäntöä ([10]). Tämän lainsäädännön perusperiaatteisiin kuuluu kierrätyksen ja uudelleenkäytön periaate: jos pakkausjätteen syntymistä ei voida ehkäistä, materiaaleista mahdollisimman suuri osa olisi hyödynnettävä, mieluiten kierrätysmenetelmiä käyttäen. Euroopan yhteisö on hiljattain vahvistanut tavoitteen, jonka mukaan 31 päivään joulukuuta 2008 mennessä on kierrätettävä vähintään 22,5 prosenttia pakkausjätteeseen sisältyvästä muovista ([11]).

(279) Polyesterikatkokuituja valmistavan yhteisön tuotannonalan todettiin kuluttaneen 70 prosenttia tutkimusajanjakson aikana kierrätetyistä PET-pulloista, mikä tekee siitä selvästi merkittävimmän kyseisen pakkausjätteen loppukäyttäjän ([12]). Tämän perusteella näyttää siltä, että PET-pakkausjätteen kierrätys Euroopassa on paljolti polyesterikatkokuituja valmistavien yritysten varassa, koska nämä ovat PET-jätteen suurimpia käyttäjiä.

(280) Komissio katsoo, että tullien käyttöönotolla voidaan varmistaa, että tämä tuotannonala, jolla on PET-pakkausjätteen tärkeimpänä käyttäjänä keskeinen asema sen kierrätyksessä, säilyy elinkelpoisena.

(281) Edellä olevaa päätelmää ei muuta se seikka, että yhteisön kierrätysteollisuus myös vie PET-jätettä Kiinaan, kuten muutamat asianomaiset osapuolet esittivät. Todettiin, että ylivoimaisesti suurimman osan PET-pakkausjätteestä kuluttavat yhteisön polyesterikatkokuitujen tuottajat.

([10]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 94/62/EY, annettu 20 päivänä joulukuuta 1994, pakkauksista ja pakkausjätteistä (EYVL L 365, 31.12.1994, s. 10), direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 2004/12/EY (EUVL L 47, 18.2.2004, s. 26).

([11]) Ks. direktiivin 94/62/EY 6 artiklan 1 kohta.

([12]) Muita loppukäyttökohteita ovat uudelleenkäyttö pullojen valmistukseen (11 prosenttia kerätyistä PET-pulloista), käyttö polyesterilevyihin (7,5 prosenttia) ja käyttö vanteitusnauhojen valmistukseen (7,6 prosenttia).

6. YHTEISÖN ETUA KOSKEVAT PÄÄTELMÄT

(282) Kaikki edellä esitetyt tekijät huomioon ottaen päätellään alustavasti, ettei ole olemassa pakottavia syitä luopua polkumyyntitoimenpiteiden käyttöönotosta.

H. **MENETTELYN PÄÄTTÄMINEN TAIWANIN OSALTA**

(283) Edellä 143 kappaleessa ja sitä seuraavissa kappaleissa esitettyjen päätelmien perusteella voidaan todeta, että voimassa olevat Taiwania koskevat polkumyynnin vastaiset toimenpiteet eivät enää ole perusteltuja. Perusasetuksen 11 artiklassa luettuna yhdessä sen 9 artiklan kanssa säädetään, että jos suojatoimia ei konsultaatioiden jälkeen pidetä tarpeellisina ja jos neuvoa-antavassa komiteassa ei esitetä vastalausetta, tutkimus tai menettely päätetään.

(284) Edellä esitetyn perusteella komissio katsoo, että suojatoimien voimassa pitäminen on Taiwanin tapauksessa tarpeetonta ja että menettely olisi tästä syystä päätettävä.

I. **POLKUMYYNNIN VASTAISET TOIMENPITEET**

1. VAHINGON KORJAAVA TASO

(285) Polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden tason olisi oltava riittävä poistamaan polkumyynnillä tapahtuneesta tuonnista yhteisön tuotannonalalle aiheutunut vahinko ylittämättä kuitenkaan todettua polkumyyntimarginaalia. Vahingollisen polkumyynnin vaikutukset poistavan tullin määrää laskettaessa katsottiin, että toimenpiteiden olisi oltava sellaisia, että yhteisön tuotannonala voisi niiden ansiosta kattaa kustannuksensa ja saada sellaisen kokonaismyyntivoiton (ennen veroja), joka voitaisiin kohtuudella saada tavanomaisissa kilpailuolosuhteissa eli ilman polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin vaikutusta. Tässä yhteydessä katsottiin, että yhteisön tuotannonalan voitto ilman polkumyynnillä tapahtuvaa tuontia ja ennen veroja olisi vahvistettava 5 prosentiksi, mitä tasoa pidettiin sopivana myös yhteisön tuotannonalan tekemässä valituksessa. Koska päinvastaista näyttöä ei esitetty, tämä voittotaso katsottiin asianmukaiseksi.

(286) Tarvittava hinnankorotus määritettiin tämän jälkeen vertaamalla hinnan alittavuuden laskemisessa määritettyä painotettua keskimääräistä tuontihintaa samassa kaupan portaassa yhteisön tuotannonalan yhteisön markkinoilla myymän samankaltaisen tuotteen vahinkoa aiheuttamattomaan hintaan.

(287) Vahinkoa aiheuttamaton hinta saatiin mukauttamalla yhteisön tuotannonalan myyntihintaa niin, että siinä otettiin huomioon edellä mainittu 5 prosentin voittomarginaali. Tästä vertailusta ilmenevät erot ilmaistiin tämän jälkeen prosentteina CIF-kokonaistuontiarvosta.

2. LOPULLISET TOIMENPITEET

(288) Edellä esitetyn perusteella katsotaan, että Kiinasta, Saudi-Arabiasta ja Korean tasavallasta peräisin olevan asianomaisen tuotteen tuonnissa olisi perusasetuksen 9 artiklan 4 kohdan mukaisesti otettava käyttöön polkumyyntitulli, jonka taso vastaa todettua vahinko- tai polkumyyntimarginaalia sen mukaan, kumpi niistä on alempi.

(289) Tämän perusteella tullit ovat seuraavat:

Maa	Yritys	Polkumyyntitullin perusta (%)
Kiinan kansantasavalta	Cixi Jiangnan Chemical Fiber Co.Ltd. Sanbei Town Industry Area, Cixi City, Zhejiang Province	26,3
	Far Eastern Industries (Shanghai) Ltd. 31-33F, Baoan Tower, Nº 800, Dongfang Road, Pudong New District, 200122, Shanghai	4,9
	Hangzhou An Shun Pettechs Fibre Industry Co. Ltd. Nº 37, East Avenue, Fu-Yang Town, Hangzhou, Zhejiang Province	18,6
	Deqing An Shun Pettechs Fibre Industry Co. Ltd. Nº 9, Cangqian Road, Chengguan Town Deqing County	18,6
	Kunshan An Shun Pettechs Fibre Industry Co.Ltd. Nº 78, Huting Road, Bacheng Town, Kunshan, Jiangsu Province	18,6
	Jiangyin Changlong Chemical Fiber Co. Ltd. Houxiang Industrial Zone, Changjing, Jiangsu 214411	24,6
	Xiake Color Spinning Co. Ltd. Nº 39, East Street, Mazhen, Jiangyin, Jiangsu 214406	49,7
	Kaikki muut yritykset	49,7

Maa	Yritys	Polkumyyntitullin perusta (%)
Saudi-Arabia	National Polyester Fibers Factory P.O. Box 42185, Riyadh 11541	20,9
	Saudi Basic Industries Corporation (Sabic) P.O. Box 5101, Riyadh 11422	20,9
	Arabian Industrial Fibres Company (Ibn Rushd) P.O. Box 30701, Yanbu Al-Sinaiyah 21447	20,9
	Kaikki muut yritykset	20,9
Korean tasavalta	Huvis Corporation 151-7, Samsung-dong, Gangnam-gu, Seoul	5,7
	Saehan Industries Inc 254-8, Kongduk-dong, Mapo-ku, Seoul	10,6
	Sung Lim Co., Ltd. RM 911, Dae-Young Bldg, 44-1, Youido-Dong, Youngdungpo-ku, Seoul	0
	Dongwoo Industry Co. Ltd. 729, Geochon-Ri, Bongwha-up, Bongwha-Kun, Kyoungsangbuk-do	6,0
	East Young Co. Ltd. Bongwan #202, Gumi Techno Business Center, 267 Gongdan-Dong, Gumi-si, Kyungbuk, Korea	6,0
	Estal Industrial Co. 845 Hokye-dong, Yangsan-City, Kyungnam	6,0
	Geum Poong Corporation 62-2, Gachun-Ri, Samnam-Myon, Ulju-Ku, Ulsan-shi	6,0
	Keon Baek Co. Ltd. 1188-3, Shinsang-Ri, Jinryang-Eup, Kyungsan-si, Kyungbuk-do	6,0
	Samheung Co. Ltd. 557-12, Dongkyu-Ri, Pochon-Eub Pochon-Kun, Kyungki-do	6,0
	Kaikki muut yritykset	10,6

(290) Tässä asetuksessa yrityksille vahvistettavat yksilölliset polkumyyntitullit määritettiin tämän tutkimuksen päätelmien perusteella. Näin ollen ne kuvastavat kyseisten yritysten senhetkistä tilannetta. Näitä tulleja voidaan siten soveltaa (toisin kuin koko maata koskevaa ”kaikkiin muihin yrityksiin” sovellettavaa tullia) yksinomaan asianomaisista maista peräisin olevien, erikseen mainittujen yritysten eli tarkoin yksilöityjen oikeussubjektien tuottamien tuotteiden tuontiin. Jos yrityksen nimeä ja osoitetta ei ole erikseen mainittu tämän asetuksen artiklaosassa (mukaan lukien erikseen mainittuun yritykseen etuyhteydessä olevat yritykset), sen tuottamiin tuontituotteisiin ei voida soveltaa tätä tullia, vaan niihin on sovellettava ”kaikkiin muihin yrityksiin” sovellettavaa tullia.

(291) Kaikki näiden yrityskohtaisten polkumyyntitullien soveltamiseen liittyvät pyynnöt (esimerkiksi yrityksen nimenmuutoksen tai uusien tuotanto- tai myyntiyksiköiden perustamisen johdosta tehdyt) on toimitettava viipymättä komissiolle ([13]) ja mukaan on liitettävä kaikki asian kannalta oleelliset tiedot ja erityisesti ne, jotka koskevat esimerkiksi kyseiseen nimenmuutokseen tai kyseisiin uusiin tuotanto- tai myyntiyksiköihin liittyviä yrityksen tuotantotoiminnan sekä kotimarkkinamyynnin ja viennin muutoksia. Komissio ehdottaa tarvittaessa tämän asetuksen muuttamista neuvoa-antavaa komiteaa kuultuaan saattaakseen ajan tasalle luettelon niistä yrityksistä, joihin yksilöllisiä tulleja voidaan soveltaa.

([13]) European Commission, Directorate-General Trade, J-79 05/16, Rue de la Loi/Wetstraat 200, B-1049 Brussels.

3. SITOUMUKSET

(292) Yksi yhteistyössä toimiva Saudi-Arabiassa toimiva vientiä harjoittava tuottaja tarjosi hintasitoumusta perusasetuksen 8 artiklan 1 kohdan mukaisesti. Kyseisen vientiä harjoittavan tuottajan alun perin tarjoamat vähimmäishinnat eivät kuitenkaan poistaneet polkumyynnin vahingollista vaikutusta. Sama pätee yritykseltä saatuun tarkistettuun tarjoukseen. Lisäksi yrityksen yhteisöön suuntautuvan myynnin rakenne on sellainen, ettei sitoumuksen tehokas seuranta olisi mahdollista. Tästä syystä tarjous oli hylättävä.

(293) Kaksi kiinalaista vientiä harjoittavaa tuottajaa tarjosi sitoumusta, jota tuki eräs käyttäjäjärjestö. Tarjousta ei kuitenkaan voitu hyväksyä, sillä muussa tapauksessa tietty määrä tuonnista olisi vapautettu lopullisten toimenpiteiden soveltamisesta, minkä vuoksi se ei olisi riittänyt poistamaan yhteisön tuotannonalalle aiheutunutta vahinkoa. Kyseiset viejät myös tarjosivat vaihtoehtoisesti vähimmäishintaa, jota olisi sovellettu kaikkeen yhteisöön tulevaan tuontiin, kuitenkin sen tasoisena, ettei se olisi poistanut polkumyynnin vahingollista vaikutusta. Tästä syystä tarjous oli hylättävä. Ei myöskään voitu hyväksyä sitä, että vahvistettaisiin erilaiset vähimmäishinnat eri tuotelajeille, joita ei ole helppo erottaa toisistaan tuonnin yhteydessä. Tällaisessa tilanteessa olisi helppo kiertää vähimmäishintojen noudattamista koskevaa sitoumusta. Tutkimuksessa ilmeni lisäksi, ettei viejien kirjanpito ollut kansainvälisten kirjanpitonormien mukainen, minkä johdosta sitoumuksen seuranta olisi erityisen vaikeaa.

(294) Kolmas kiinalainen vientiä harjoittava tuottaja, jolle ei myönnetty markkinatalousasemaa eikä yksilöllistä kohtelua, tarjosi sitoumusta, jonka mukaan sen yhteisöön suuntautuvan viennin hinnat nousisivat. Tarjottu hinta ei olisi poistanut määritettyä vahingollista polkumyyntiä, ja lisäksi komission käytäntönä on olla hyväksymättä sitoumuksia yrityksiltä, joille ei ole myönnetty markkinatalousasemaa eikä yksilöllistä kohtelua, sillä tällaisissa tapauksissa polkumyynnin määritystä ei voida vahvistaa yksittäiselle yritykselle. Tämän perusteella kyseisen vientiä harjoittavan tuottajan tarjous oli hylättävä,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

1. Otetaan käyttöön lopullinen polkumyyntitulli CN-koodiin 5503 20 00 kuuluvien Kiinan kansantasavallasta ja Saudi-Arabiasta peräisin olevien karstaamattomien, kampaamattomien tai muuten kehruuta varten käsittelemättömien polyesteriä olevien synteettikatkokuitujen tuonnissa.

2. Vapaasti yhteisön rajalla tullaamattomana -nettohintaan sovellettava tulli on seuraavien valmistajien tuottamien tuotteiden osalta seuraava:

Maa	Valmistaja	Tulli (%)	Taric- lisäkoodi
Kiinan kansantasavalta	Cixi Jiangnan Chemical Fiber Co.Ltd. Sanbei Town Industry Area, Cixi City, Zhejiang Province	26,3	A590
	Far Eastern Industries (Shanghai) Ltd. 31-33F, Baoan Tower, Nº 800, Dongfang Road, Pudong New District, 200122, Shanghai	4,9	A591
	Hangzhou An Shun Pettechs Fibre Industry Co. Ltd. Nº 37, East Avenue, Fu-Yang Town, Hangzhou, Zhejiang Province	18,6	A592
	Deqing An Shun Pettechs Fibre Industry Co.Ltd. Nº 9, Cangqian Road, Chengguan Town Deqing County		
	Kunshan An Shun Pettechs Fibre Industry Co.Ltd. Nº 78, Huting Road, Bacheng Town, Kunshan, Jiangsu Province		
	Jiangyin Changlong Chemical Fiber Co.Ltd. Houxiang Industrial Zone, Changjing, Jiangsu 214411	24,6	A595
	Kaikki muut yritykset	49,7	A999
Saudi-Arabia	National Polyester Fibers Factory P.O. Box 42185, Riyadh 11541	20,9	A597
	Saudi Basic Industries Corporation (Sabic) P.O. Box 5101, Riyadh 11422	20,9	A598
	Arabian Industrial Fibres Company (Ibn Rushd) P.O. Box 30701, Yanbu Al-Sinaiyah 21447		
	Kaikki muut yritykset	20,9	A999

3. Jollei toisin säädetä, sovelletaan tulleja koskevia voimassa olevia säännöksiä ja määräyksiä.

2 artikla

Korvataan seuraavasti asetuksen (EY) N:o 2852/2000 1 artiklan 2 kohdassa olevan taulukon se osa, joka koskee CN-koodiin 5503 20 00 kuuluvien, Korean tasavallasta peräisin olevien karstaamattomien, kampaamattomien tai muuten kehruuta varten käsittelemättömien polyesteriä olevien synteettikatkokuitujen tuontiin sovellettavia lopullisia polkumyyntitulleja.

Maa	Valmistaja	Tulli (%)	Taric-lisäkoodi
Korean tasavalta	Huvis Corporation 151-7, Samsung-dong, Gangnam-gu, Seoul	5,7	A151
	Saehan Industries Inc 254-8, Kongduk-dong, Mapo-ku, Seoul	10,6	A599
	Sung Lim Co. Ltd. RM 911, Dae-Young Bldg, 44-1; Youido-Dong, Youngdungpo-ku; Seoul	0	A154
	Dongwoo Industry Co. Ltd. 729, Geochon-Ri, Bongwha-up, Bongwha-Kun, Kyoungsangbuk-do	6,0	A608
	East Young Co. Ltd. Bongwan #202, Gumi Techno Business Center, 267 Gongdan-Dong, Gumi-si, Kyungbuk	6,0	A609
	Estal Industrial Co. 845 Hokye-dong, Yangsan-City, Kyungnam	6,0	A610
	Geum Poong Corporation 62-2, Gachun-Ri, Samnam-Myon, Ulju-Ku, Ulsan-shi	6,0	A611
	Keon Baek Co. Ltd. 1188-3, Shinsang-Ri, Jinryang-Eup, Kyungsan-si, Kyungbuk-do	6,0	A612
	Samheung Co. Ltd. 557-12, Dongkyu-Ri, Pochon-Eub Pochon-Kun, Kyungki-do	6,0	A613
	Kaikki muut yritykset	10,6	A999

3 artikla

Päätetään polyesteriä olevien synteettikatkokuitujen tuontia Taiwanista koskeva polkumyynnin vastainen menettely.

4 artikla

Tämä asetus tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 10 päivänä maaliskuuta 2005.

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja
L. LUX